

Plenaire 31

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

21 maart 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de initiatieven die de Vlaamse Regering neemt om anti-racisme, verdraagzaamheid en respect te promoten in Vlaanderen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over politici in spel- en entertainmentprogramma's op televisie, naar aanleiding van de deelname van de minister-president aan Debby en Nancy's Happy Hour	4
ACTUELE VRAAG van de heer Marc van den Abeelen tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten betreffende het project Airbus A350	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de verkoop van tweedehandsmeubelen van de Vlaamse administratie aan het onderwijs	8
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de federale belastingen op Vlaamse aanmoedigingssubsidies voor zelfstandige kinderopvang	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de federale belastingen op Vlaamse aanmoedigingssubsidies voor zelfstandige kinderopvang	8
PERSOONLIJK FEIT	11
ACTUELE VRAAG van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de samenwerking tussen de Vlaamse initiatieven voor de productie en het uitlenen van braille- en luisterboeken	11
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over belpelletjes op Vlaamse commerciële zenders en de rol ter zake van de Vlaamse Mediaregulator	13
ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kwaliteit en het aanbod van de jeugdverblijven	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over discussie betreffende de inning van de smogboetes en de verdeelsleutel voor het Verkeersveiligheidsfonds	15
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Brownfieldconvenanten – 1059 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	18
Artikelsgewijze bespreking	24

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn en Els Robeyns en de heren Steven Vanackere, Joris Vandenbroucke, Kris Van Dijck en Herman Schueremans betreffende een duurzaam ondersteunend en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector in Vlaanderen – 919 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking	24
VERSLAG over het verzoekschrift over het toekennen van een studiebeurs aan kinderen die thuisonderwijs volgen – 1136 (2006-2007) – Nr. 1 Verslag	26
ROUWHULDE	26
ONTWERP VAN DECREET betreffende de Brownfieldconvenanten – 1059 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	26
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn en Els Robeyns en de heren Steven Vanackere, Joris Vandenbroucke, Kris Van Dijck en Herman Schueremans betreffende een duurzaam ondersteunend en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector in Vlaanderen – 919 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	27
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	31
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	31

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Thieu Boutsen, Marijke Dillen, Hugo Philtjens: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Luc Van den Brande: buitenslands;

Patricia Ceysens, Marnic De Meulemeester, Veerle Heeren, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Bart Martens, Jan Verfaillie: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/20*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de initiatieven die de Vlaamse Regering neemt om anti-racisme, verdraagzaamheid en respect te promoten in Vlaanderen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Van Brempt.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vandaag is het 21 maart, het begin van de lente, hoewel dat er niet aan te zien is. Het is ook de Internationale Dag tegen Racisme en Discriminatie. In deze warme regio Vlaanderen is dat voornog geen reden tot feesten. Er is nog altijd heel wat

overduidelijk racisme. Ik denk aan die drie echtparen die niet wensten getrouwd te worden door een zwarte schepen. Gelukkig is daar een warme reactie op gekomen. Vandaag wordt een grote huwelijksplechtigheid gehouden op de markt van Sint-Niklaas.

Er is echter nog veel verborgen racisme dat we elke dag kunnen waarnemen. Mevrouw de minister, ik zal u twee recente voorbeelden geven. Tien dagen geleden werden de resultaten van een onderzoek van het Kenniscentrum Wonen in dit parlement voorgesteld. Een van de toch wel hallucinante cijfers in die studie was dat twee op de tien eigenaars ronduit toegeven dat ze niet verhuren aan allochtonen. Vorige zaterdag zag ik de nog meer verontrustende cijfers van de Unie van Zelfstandige Ondernemers. Daarin staat dat acht op de tien werkgevers die bij de organisatie zijn aangesloten, geen allochtonen aannemen.

Mevrouw de minister, samen met u stel ik de vraag hoe het komt dat deze regio zo veel racisme kent. Waarom zijn er nog zo veel racistische reacties in Vlaanderen?

Racisme is gebaseerd op vooroordelen. Dat betekent dat, bijvoorbeeld, wordt beweerd: "Allochtonen zullen wel niet werken!", of "Allochtonen kunnen minder stipt werken!", of "Allochtonen zullen wel slechte huurders zijn en zullen wel overlast veroorzaken!"

Mevrouw de minister, daar heeft deze regering wel een beetje mee schuld aan. Als deze regering zegt dat de overlast in de socialewoningbouw moet worden opgelost door, onder meer, mensen het Nederlands te laten aanleren, dan wordt eigenlijk geïnsinueerd dat als iemand de taal niet kent en allochtoon is, hij ook overlast zal veroorzaken.

Er is meer. We moeten daar eens grondig over nadenken. Ik ben blij dat minister-president Leterme net binnenkomt. Zijn wij in dit halfroend, zijn de ministers niet een beetje de oorzaak van het feit dat er in Vlaanderen nog zo veel vooroordelen bestaan? Mijnheer de minister-president, in het communautair discours wordt permanent uitgehaald naar dé corrupte Walen, waarbij dan wordt verwezen naar Charleroi, terwijl op hetzelfde moment de hele administratie Ruimtelijke Ordening in Brugge ook boter op het hoofd heeft.

U zegt ook steeds dat de Walen geen Nederlands kennen omdat ze waarschijnlijk wel te dom zijn. Vandaag zegt u in het interview met La Libre Belgique dat Wallonië slecht bezig is, dat die regio de mindere is. We kunnen ons dan ook afvragen of we niet zelf bezig zijn met het afsluiten van deze regio en het versterken van de vooroordelen.

Als de heer De Wever zijn strikjescampagne houdt, dan hoor ik geen enkele reactie van CD&V. Als men

warme broodjes bakt bij Debby en Nancy, dan is het kot te klein. ‘Laat u niet verstrikken’, geeft de indruk alsof alle Walen gedictieerd worden door dictator Di Rupo.

Mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, naar aanleiding van de Internationale Dag tegen het Racisme wil ik hier op deze tribune een lans breken voor een regio die opener is en die zich minder op vooroordelen baseert, niet alleen ten aanzien van allochtonen maar ook ten aanzien van Franstaligen, ten aanzien van iedereen. Ik wil naar een regio evolueren, mijnheer de minister-president, waar respect – het woord dat u zo graag en zo dikwijls gebruikt – vooropstaat: respect voor wie een andere taal spreekt, voor wie een andere cultuur of religie heeft, voor wie er anders uitziet.

Mijn concrete vragen aan de regering, en ik stel ze aan de minister voor Gelijke Kansen, zijn tweërlei. Wat zal deze Vlaamse Regering doen om het toenemende racisme in deze regio te bedwingen? Er zijn al veel ronkende verklaringen en streefcijfers, mevrouw de minister, maar ik zie geen beterschap. Sinds het regeerakkoord en sinds u uw eerste beleidsnota schreef, wordt er gezegd dat Vlaanderen ook werk zou maken van het Antidiscriminatie-decreet, dat eigenlijk nodig is om de Europese richtlijn uit te voeren. We zijn nu bijna halfweg 2007 en er is nog altijd geen ontwerp aan het parlement voorgelegd. Gegeven de recente cijfers is het hoogtijd dat Vlaanderen zich hierover eens bezint en er werk van maakt. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mevrouw Vogels, u hebt een terechte vraag voor vandaag. Maar we moeten niet alleen vandaag maar het hele jaar de aandacht vragen voor dit thema, dat ongelooflijk belangrijk is, niet het minst in Vlaanderen.

Ik wil vooral focussen op het decreet en op een aantal aspecten die volop in de steigers staan. Het spreekt voor zich dat elke minister vanuit zijn bevoegdheid een opdracht, een taak heeft om te werken aan antidiscriminatie. Heel belangrijke bevoegdheden daarin zijn Onderwijs en Werk, waarin we toch heel wat stappen vooruitzetten. In mijn domein is De Lijn een belangrijk voorbeeld.

Dit beleid wordt samen met minister Keulen en uiteraard samen met de hele Vlaamse Regering en de minister-president uitgewerkt. U vraagt terecht naar de stand van zaken van het decreet. Dat is terecht omdat we daaraan al enige tijd aan het werken zijn, en we lopen daar ook een beetje parallel met wat er op het federale niveau gebeurt. Het zal u niet verbazen dat het helemaal niet de bedoeling is om de kaderwetgeving die tot stand zal komen en die de Europese richtlijnen omzet naar de Vlaamse bevoegdheden een heel andere wending te geven dan datgene wat federaal wordt ontwikkeld. Daar

is men volop bezig; het is al goedgekeurd in de commissie, als ik mij niet vergis.

Ik spreek in plaats van over het Antidiscriminatie-decreet eigenlijk liever over het decreet Gelijke Behandeling. Dat is een werktitel. Het gaat om méér dan om antidiscriminatie, gebaseerd op ras en etnische afkomst. Het gaat ook over leeftijd, geslacht, gezondheidstoestand enzovoort. Dat zijn allemaal gronden die deel zullen uitmaken van het Vlaamse decreet Gelijke Behandeling.

De doelstelling is om een kader te creëren dat wordt uitgewerkt per bevoegdheidssterrein. En het is uiteraard ook de bedoeling om de Europese wetgeving om te zetten voor alle Vlaamse bevoegdheden, zodat alle mogelijke klachten worden gedekt. Dat is nodig en noodzakelijk.

Het is een juridisch niet onbelangrijk document waarbij ook de sociale partners en het middenveld hun zeg moeten doen. De timing die we hebben vooropgesteld, is dat we het ontwerp tegen het zomerreces moeten klaar hebben, dat we het zomerreces ook gebruiken om het debat te voeren, en dat in het najaar dit decreet in het Vlaamse Parlement moet liggen, zodat het volgend jaar zeker van kracht is.

We schrijven niet alleen een Gelijkekansendecreet, we schrijven ook een Gelijkekansplan, dat daar nauw mee verbonden is. Het is immers niet alleen noodzakelijk dat het decreet juridisch sluitend is en dat elke Vlaming juridisch weet waar hij of zij aan toe is, minstens even belangrijk is dat we de problemen op het terrein aanpakken. Dat is ongetwijfeld ook de reden van uw vraag. Een manier om dat te doen is werk maken van meldpunten, die er niet alleen voor zorgen dat mensen hun probleem, hun discriminatie, hun gronden van discriminatie kunnen melden, maar die er ook toe bijdragen dat dit wordt opgelost. Bemiddeling is daarvan een heel belangrijk onderdeel.

Er zijn vandaag op het werkveld al heel wat initiatieven aanwezig om te kijken wat er nu is, wat er werkt en wat er goed functioneert.

Op basis daarvan willen we een kader creëren dat we ook financieel zullen ondersteunen en dat heel Vlaanderen dekt. Het kan niet zijn dat in een bepaalde regio of provincie de mogelijkheid bestaat om én te melden én bemiddeling te krijgen en in andere niet. We moeten bepalen of we eerst met een aantal pilootprojecten zullen werken of ineens voor heel Vlaanderen meldpunten zullen ontwikkelen. Ook dat moet worden getrancheerd voor het zomerreces en loopt parallel met de ontwikkeling van het decreet zelf.

Wat heel nauw verbonden is met zowel het decreet als de meldpunten, is de noodzaak aan een onafhankelijk

orgaan dat juridisch kan optreden voor de slachtoffers van discriminatie voor de Vlaamse materies. Vandaag bestaat het Centrum voor Gelijkheid van Kansen, maar er bestaat geen vergelijkbaar orgaan voor de Vlaamse materies. Dat is al een probleem voor het decreet Evenwaardige Participatie op de Arbeidsmarkt. We zijn volop in onderhandeling om het huidige centrum open te stellen en het de mogelijkheid te geven om op te treden als onafhankelijk orgaan. Dat betekent dus ook een sterke, evenwaardige vertegenwoordiging vanuit Vlaanderen.

Dat zijn dingen die in de pipeline zitten en verbonden zijn aan de ontwikkeling van het decreet en het actieplan Gelijke Behandeling. Uiteraard zijn er heel wat zaken die gebeuren op de verschillende bevoegdheidsdomeinen door de verschillende ministers. Het zou ons echter veel te ver leiden om daar allemaal op in te gaan.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar laat me toe te zeggen dat ik het nogal formalistisch vind. Het is goed om decreten te maken en meldpunten op te richten, maar Vlaanderen heeft nood aan een goede reflectie over waarom vooroordelen in Vlaanderen langer en sterker leven dan elders. Pas als we die analyse maken, zullen we concrete oplossingen kunnen geven. Wat doe je in godsnaam met een meldpunt? Die bestaan op dit moment. Ik ken iemand met een zwarte huidskleur die een diploma en vast werk heeft, maar in de stad Turnhout minstens door vijftien eigenaars is afgewezen. Hij krijgt de reactie: "Ik moet u niet aannemen want de overheid weigert ook allochtonen in de sociale huisvesting." Welk antwoord geeft u daarop? U kunt natuurlijk afkomen met een grote uitleg dat dit helemaal iets anders is, maar de gewone man en vrouw in de straat ontvangen signalen van deze Vlaamse Regering die zelf vooroordelen voedt. U mag zoveel meldpunten oprichten als u wilt, maar als u daar niets aan doet, dan zult u het racisme in deze regio waarvoor ik beschaamd ben, niet oplossen. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw Vogels, ik was een beetje verwonderd over de toelichting bij uw initiële vraag. Naar aanleiding van de Dag tegen het Racisme hebt u het eigenlijk gewoon gehad over de communautaire kwestie. Daar heb ik nogal wat moeite mee. *(Opmerkingen van mevrouw Vogels)*

U schakelt zich op de Dag tegen het Racisme probleemloos in in het Franstalige discours dat elke vraag naar meer bevoegdheden en elk pijnpunt dat wordt aangeklaagd, meteen vertaalt in termen van racisme. Dat hebt u vandaag gedaan. U ontpopt zich als spreekbuis van het FDF. Dat doet zelfs de heer Van Eyken niet op deze manier.

Mevrouw Vogels, het valt nogal mee. Vlaanderen is wat dat betreft niet zo onverdraagzaam. We kennen de facili-

teiten en de taalwetgeving in dit land. Ze worden noch in Brussel noch door de Franstalige burgemeesters in de Rand gerespecteerd. Ze worden er zelfs gesaboteerd. We klagen dat allemaal aan, maar u komt op de Dag tegen het Racisme zeggen dat dit ook racisme is. Ik vraag me dan ook af waar we in godsnaam mee bezig zijn. *(Opmerkingen van mevrouw Vogels)*

We hebben nog nooit een verkozen parlementlid omdat hij Franstalig is manu militari uit het parlement gezet. Dat heeft men indertijd met de heer Van Overstraeten van de Volksunie in het Waalse Gewest wel gedaan. Schaar u niet aan de zijde van al die Franstaligen die elk communautair debat willen weren onder het mom van racisme.

Ten tweede: de minister had het naar aanleiding van de Dag tegen het Racisme over laagdrempelige meldpunten en dergelijke. Misschien zou het niet slecht zijn om bij de Vlaamse administratie een meldpunt op te richten voor alle mensen die wegens een foute politieke keuze uit vakbonden worden uitgesloten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Die vakbonden hebben een overheidstaak. Ze voeren overheidsopdrachten uit, en zijn dus geen privéorganisaties in enge zin meer. Als u het dan toch over discriminatie wilt hebben, dan loont het misschien de moeite om daaraan iets te doen. Op dit ogenblik zijn er al meer dan 400 mensen die worden uitgesloten louter omwille van hun politieke overtuiging – omdat zij voor de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen de moed hebben opgebracht om op een lijst van het VB te staan. Zo missen zij sociale bescherming en lopen zij zelfs werkloosheidsuitkeringen mis. Misschien kunt u op de Dag tegen het Racisme en de Discriminatie ook tegen deze discriminatie optreden?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit thema is zo belangrijk en fundamenteel dat het betreuenswaardig is dat er elementen bij worden gehaald die niets met racisme te maken hebben. Het stemt me positief dat vandaag uit de grote jongerenenquête blijkt dat de verdraagzaamheid van jongeren toeneemt. Kijkend naar onze parlementsvoorzitter, in een vorig leven minister van Onderwijs, mag ik stellen dat de inspanningen die in het onderwijs worden geleverd, stilaan vruchten beginnen af te werpen. We zijn er evenwel nog niet.

Mevrouw Vogels had het over de verstikking en de verstrikking, en stelde dat het om racistisch taalgebruik gaat. Ik stel vast dat het partijbestuur van de N-VA is uitgenodigd door de burgemeester van Dinant, een man die toevallig vaak een strik draagt. Hij onderschrijft de stelling dat wij het systeem aanklagen. Niet wij maar

hij geeft daarvan voorbeelden, zoals die projecten van stadsrenovatie die verstoken blijven van vergunningen van het Waalse Gewest omdat er Vlaamse ondernemingen bij betrokken zijn. Dat wordt door een Franstalig politicus aangeklaagd.

Ik aanvaard het dus niet dat u ons hier de les komt spelen; dat we een verkeerde toon aanhouden en ons aan racisme zouden bezondigen. Ik raad u aan om dagelijks *Le Soir* te lezen. Lees eens wat de Franstalige kranten over de 6 miljoen Vlamingen schrijven. U zult dan begrijpen wat voor een beeld over ons in het buitenland wordt opgehangen. In dat verband hebben wij dus geen lessen te ontvangen. Ik ben het echter wel eens met wat u in het begin hebt gezegd: we moeten blijven vechten voor een verdraagzame samenleving. Duw ons echter alsjeblief niet in het hoekje van de racisten als we een systeem aanklagen.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het uiteraard niet eens met het uitgangspunt van mevrouw Vogels dat deze regering gelijke kansen, gelijke behandeling en antidiscriminatie niet in haar hart draagt. Dat doet ze wel. Ik steek daarvoor mijn hand in het vuur. Elke minister doet dat op zijn of haar bevoegdheidssterrein. Het zou me te ver leiden om hier per bevoegdheidssterrein alle initiatieven op te sommen.

Ik betreur het een beetje dat antidiscriminatie en gelijke behandeling met de communautaire discussie op één hoopje worden gegooid. Ik vind dat het ene niets met het andere heeft te maken. Op een dag als vandaag moeten we vooral bezig zijn met het bestrijden van discriminatie.

Ik betreur het ook een beetje dat u nogal vlug over de decretale initiatieven en de meldpunten heen gaat. Ik pleit niet voor een brede waaier van juridische procedures, integendeel. Ik pleit voor oplossingen op het terrein, en daarom is gekozen voor de weg van de meldpunten. Er moet evenwel een sterk juridisch kader zijn, als stok achter de deur. Er wordt aan gewerkt. Daarbij zal aandacht uitgaan naar discriminatie op basis van etnische afkomst, maar ook op basis van politieke overtuiging.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik kan niet in het hart van de minister kijken, en dat is ook niet de bedoeling. Ik vind het heel goed dat ze aan een formeel wettelijk kader werkt. Dat was trouwens een van mijn vragen: mensen moeten in staat worden gesteld om zich op juridisch vlak tegen discriminatie te verzetten.

Ik heb alleen willen zeggen dat het niet genoeg is. Ik heb niet gezegd, mijnheer Van Dijk, dat u racistisch bent, maar wel dat elk racisme start bij vooroordelen. Dat is ook zo aan de andere kant van de taalgrens. Aan een Franstalig publiek zou ik hetzelfde zeggen. Ik lees *Le Soir*, ik lees *La Libre Belgique*. Wat ik daarin lees over de Vlamingen, bewijst dat ze ons niet kennen en dat ze

niet weten over wie ze praten. Als ik daar continu lees dat wij allemaal racisten zijn of uiterst-rechts zijn, dan draait mijn maag om.

Maar omgekeerd – ik ken veel mensen in Wallonië, ik heb er ook veel familie – als ik lees wat onze pers schrijft over de Walen, dan zijn dat ook vooroordelen. Het hele communautaire debat voedt vooroordelen, geeft aan mensen het idee dat men zijn handel en wandel kan baseren op vooroordelen. Dat is de basis van racisme. Misschien is dat de oorzaak waarom in Vlaanderen de onverdraagzaamheid zo groot is.

Ik wil graag met u geloven, mijnheer Van Dijk, en ik hoop dat het waar is, dat er bij jongeren een kentering is. Maar elke dag is er nog ongelooflijk veel racisme. Mensen die omwille van hun huidskleur geen huis krijgen, of die omwille van hun huidskleur geen werk krijgen. Dat moeten we met wortel en al uitrukken. En die wortel zit een beetje in het met vooroordelen werken. Laat ons overstappen naar respect voor elkaar in plaats van naar vooroordelen over elkaar. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over politici in spel- en entertainmentprogramma's op televisie, naar aanleiding van de deelname van de minister-president aan Debby en Nancy's Happy Hour

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik heb gearzeld over de titel waarmee ik u zou aanspreken: als minister-president of als Prins Carnaval Yves I. Want er is heel wat te doen geweest over uw opmerkelijk optreden in het travestietenprogramma Debby en Nancy, en zeker over het hoogtepunt van die show, de verkleedpartij, waarbij u op een virtueel onbewoond eiland met plastic palmbomen, getooid met lange baard en reddingsboei, uiteindelijk samen met uw nieuwe spitsbroeder Johan Vande Lanotte, gered wordt door de kapitein Iglo van dienst: Jean-Marie Dedecker.

Kabouter Plop, Vader Abraham en Robinson Crusoe: allemaal verenigd in de figuur van de minister-president. Het klinkt grappig, maar helaas is het dat niet, integendeel. Het heeft sommigen in mijn fractie geïnspireerd om uw campagne als Prins Carnaval te

ondersteunen. We zullen het inbrengen als verkiezingspropaganda.

Minister-president Yves Leterme: Wat die verkiezing betreft, kan ik u zeggen dat ik geen kandidaat ben.

De heer Filip Dewinter: Dat weten we dan ook al weer. Maar het heeft ons geïnspireerd om namens de Carnavalvereniging Dwaas Vertoon, toevallig met de initialen CD&V, een pamflet uit te geven om uw propaganda-campagne voor Prins Carnaval wat luister bij te zetten.

U bent niet alleen, want vanavond is er – uiteraard zou ik bijna zeggen – Bert Anciaux, die in uw voetsporen treedt. Hij neemt deel aan een ander entertainmentprogramma: Celebrity Shock. Hij ging een week naar het verre Mongolië – de plaats kan niet symbolischer gekozen zijn – om zich daar ritueel te laten zuiveren, om uitwerpselen te eten, om koekjes gemaakt met zijn eigen urine te verorberen, om zich te laten zuiveren met koud water op het naakte bovenlichaam en nog een paar van dat soort bijzonder ministeriële activiteiten.

Minister-president, de verkleuring van de politiek heeft met uw optreden, en vanaf vanavond verschillende weken lang met dat van onze minister van Cultuur, een pijnlijk dieptepunt bereikt.

Dat u en minister Anciaux zich belachelijk willen maken, zal mij een zorg zijn, want dat is uw probleem. Maar dat u door dat soort van optredens uiteindelijk ons allemaal, de Vlaamse politici, het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering en zeker het ambt van Vlaams minister-president onderuithaalt en ongeloofwaardig en belachelijk maakt, gaat mij wel aan. Dat gaat ons allemaal aan. Dat gaat iedere Vlaming aan.

Chapeau voor de makers van Debby & Nancy. Het is een goed en geestig programma, dat erin slaagt om de minister-president van dit land zo zot te krijgen, dat hij zich tot dit soort onnozelheden laat verleiden.

Mevrouw de voorzitter, ooit is hier sprake geweest van een gedragscode. Mijnheer de minister-president, het was uw eigen mediaminister, de heer Bourgeois, die ooit heeft voorgesteld om een gedragscode uit te schrijven voor ministers en politici. Hij heeft de media ook opgeroepen om enige terughoudendheid aan de dag te leggen. Mijnheer de minister-president, ik denk dat het noodzakelijk is – zeker in het kader van de komende verkiezingen, want dat is natuurlijk de reden voor dit soort zotterij – om dat te doen.

Nieuwe zakelijkheid en goed bestuur waren uw handelsmerk. Waren, want ze zijn dat niet meer. Vandaag gaat het over gênant, populisme en dwaas vertoon op televisie. Uw regering verdient beter. De enige regering van Vlaanderen verdient beter dan een mislukte Vader

Abraham in een travestietenshow. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw de voorzitter, ik zal antwoorden op de vragen die me waren overgemaakt en die door de heer Dewinter zijn herhaald.

Wat betreft de code verwijs ik naar het antwoord in de commissie voor Media van 24 februari 2005. Het is niet ons voorstel om een deontologische code uit te werken. Het blijft onze overtuiging dat ieder voor zich de verantwoordelijkheid moet opnemen voor wat hij doet en laat. Wij zullen dus geen code uitwerken.

Voor wat betreft het optreden als minister-president, wil ik zeggen dat ik niet in het bijzonder als minister-president heb deelgenomen aan de uitzending. (*Rumoer*)

Bij de lancering van het programma heb ik heel wat vragen gekregen van de VRT om deel te nemen. Ik heb op die nadrukkelijke vragen lang ‘neen’ geantwoord. Uiteindelijk ben ik gezwicht voor de laatste uitzending, nadat men vanuit de VRT opnieuw had gevraagd om mee te doen. U kunt daarover oordelen. Ik heb ook lang gearzeld, maar daar zullen de mensen wel over oordelen.

Wat betreft de meerwaarde voor het gevoerde beleid en de aantasting van het gezag, kan dezelfde vraag ook worden gesteld – en ik wil dat niet gebruiken als paraplu – als men de krant, waarvan de heer Vandermeersch hoofdredacteur is, van zaterdag openlaat, en men ziet politici in een modespecial commentaar geven op het al dan niet hanteren van gel in hun haar. Mevrouw de voorzitter, ik heb u ook gezien in Feeling – in een mooie jurk trouwens. Dan kan men ook vragen of het gezag van de voorzitter van het Vlaams Parlement daarmee is aangetast. We moeten de dingen dus in het juiste perspectief plaatsen.

Mijnheer Dewinter, ik vind niet dat het gezag daardoor aangetast is. Er komt geen deontologische code, althans niet op initiatief van de Vlaamse Regering.

De heer Filip Dewinter: Zelfs bij de N-VA behoudt men het stilzwijgen in dit soort omstandigheden, vlak voor de verkiezingen.

Mijnheer de minister-president, u lijdt aan een gevaarlijke vorm van schizofrenie. Het is een beetje zoals Dr. Jekyll en Mr. Hyde, want als u naar Debby & Nancy gaat, bent u geen minister-president meer. Zo werkt het natuurlijk niet. U bent altijd minister-president. U incarneert en vertegenwoordigt het hoogste ambt van

deze regering en u bent de minister-president van alle Vlamingen, in alle omstandigheden. Dat zou u zeer goed moeten weten.

Mag ik ook verwijzen naar een uitspraak nauwelijks een jaar geleden van uw eigen minister van Media Bourgeois, die op zijn website het volgende schreef: “Als de politiek niet meewil, nemen misschien beter anderen hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. Ik doe hier een duidelijke oproep, een uitnodiging aan de televisiezenders: nodig politici uit voor informatieve of zelfs infotainmentprogramma’s, maar houd ze alstublieft weg uit entertainmentprogramma’s. Als de politiek zich niet wil beschermen tegen verkleutering, dan moet de politiek misschien maar beter beschermd worden tegen zichzelf.” Ik zou het niet beter gezegd kunnen hebben naar aanleiding van uw optreden en dat vanaf vanavond van minister van Cultuur Anciaux in dat andere programma *Celebrity Shock*.

Ik begrijp dat politici voor wat stemmen meer en voor wat extra populariteit – zeker in het vooruitzicht van de verkiezingen van 10 juni, want daar gaat het natuurlijk allemaal over – blijkbaar tot alles bereid zijn. Zeg nu zelf, dit was niet uw meest geschikte en geslaagde actie, wel integendeel. U bent een verstandig man en een efficiënt politicus: u beseft zeer goed dat u voor uw imago en dat van de minister-president van Vlaanderen, dat mij het meest interesseert, geen goede beurt hebt gemaakt. Geef dat dan ook eerlijk toe. Laten we vooral samen een oproep lanceren tot het Vlaams Parlement, en zeker tot de Vlaamse Regering, om het beleid in eerste instantie te voeren, om hier te doen wat we moeten doen in plaats van ons te laten meeslepen in een race naar 10 juni, waar u en anderen kandidaat zullen zijn en waar het uiteindelijk allemaal om te doen is. U zoekt stemmen en populariteit. De goede werking van de Vlaamse Regering lijdt daaronder, en nu ook de geloofwaardigheid en autoriteit van het ambt van minister-president. Ik betreur dat ten zeerste. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw de voorzitter, ik heb geen enkele moeite om te zeggen dat ik het optreden in Debby & Nancy’s Happy Hour niet het meest diepgravende en met de meeste toegevoegde waarde vindt van mijn handelingen als minister-president. Ik geef dat grif toe.

Mijnheer Dewinter, wat betreft uw verwijzing naar de uitspraak van minister Bourgeois, moeten we niet zo veel heil verwachten vanuit de omroepen en de media zelf, aangezien de VRT zelf herhaaldelijk heeft aangedrongen om deel te nemen aan het programma. Een krant zoals De Standaard voert bijna wekelijks politici op in situaties die niets met het beleid te maken hebben. Ik denk aan de modespecial die vorige week zaterdag als bijlage bij De Standaard was gevoegd. Laat ons van de media geen andere houding verwachten.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u hebt 200 percent gelijk wat dat laatste betreft. De media spelen het spel. Zolang er politici, topministers en de minister-president himself bereid is om een koldereske vaudeville op te voeren, hoe zou men dan in ’s hemelsnaam willen dat de media hun kansen niet wagen? Chapeau voor de makers van dit programma dat ze u zo zot hebben gekregen om dit te doen! Chapeau voor de makers van het VTM-programma *Celebrity Shock*, die minister Anciaux zo zot krijgen om koekjes gemaakt van zijn eigen urine binnen te spelen en uitwerpselen te gaan eten voor heel Vlaanderen vanavond op televisie. Chapeau aan die televisiemakers, want ze zetten de politici in hun hemd, en ze hebben nog gelijk ook, want de politici en de politiek hebben het uiteindelijk alleen aan zichzelf te wijten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Marc van den Abeelen tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten betreffende het project Airbus A350

De voorzitter: De heer van den Abeelen heeft het woord.

De heer Marc van den Abeelen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ik vernam dat de federale regering op haar ministerraad van 17 maart heeft beslist deel te nemen aan het nieuwe Airbusproject, de A350 Extra Wide Body. Bovendien heeft ze beslist 150 miljoen euro uit te trekken om de Belgische luchtvaartindustrie te steunen bij de ontwikkeling van dat project van een langeafstandstoestel, dat een concurrent moet zijn van de Boeing Dreamliner, een widebodytoestel met 350 plaatsen.

U weet allemaal dat er in Vlaanderen aardig wat knowhow voorhanden is in die luchtvaartindustrie. Het probleem begint bij het feit dat die 150 miljoen euro slechts kunnen worden toegekend en verdeeld op het ogenblik dat de federale overheid samen met de gewesten een samenwerkingsakkoord afsluit. In het verleden is bij een dergelijke verdeling niet altijd rekening gehouden met de institutionele en economische realiteit van dit land. Groot was mijn verbazing toen uitgerekend een Waalse minister, de heer Marcourt, deze week nog openlijk uw federale collega, minister Verwilghen, opriep zo snel mogelijk – dat wil zeggen,

voor de verkiezingen – dat samenwerkingsakkoord tot stand te brengen.

Ik ben nooit echt blij als Wallonië zoiets vraagt, want dat betekent dat men wil dat dit snelsnel wordt gedaan, zodat Vlaanderen misschien in de kou komt te staan.

Dat bedrag van 150 miljoen euro voor de A350 XWB is nog maar een begin: daar zal nog veel meer geld aan moeten worden besteed. Mevrouw de minister, wat gaat u doen om, samen met uw Waalse en Brusselse collega's en de federale overheid, dat samenwerkingsakkoord tot stand te brengen? Wat gaat u doen om de rol van de Vlaamse industrie hierin, die ter zake toch wel wat technologische kennis heeft, waar te maken? Zijn er voldoende Vlaamse bedrijven die bekwaam zijn om in aanmerking te komen voor deelname aan dit project?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, mijnheer van den Abeelen, het antwoord op uw vraag of er voldoende Vlaamse bedrijven zijn die bekwaam zijn om deel te nemen aan die constructie, luidt ondubbelzinnig ja. Het is een beetje gek dat u die vraag stelt, want het is aan de andere kant van de taalgrens dat soms wordt geïnsinueerd dat wij die industrie niet hebben. De industrie heeft zelf berekend hoe veel dit zou kunnen bedragen. Ze komt uit op een bedrag van ongeveer 252 miljoen euro aan projecten. Dat is ruimschoots voldoende. Ze zegt gemakkelijk een percentage van 60 procent te kunnen invullen. Wat dat betreft, is er geen enkel probleem.

Als men 150 miljoen vrijmaakt om de Belgische luchtvaartindustrie te helpen, via voorschotten en subsidies, deel te nemen aan de constructie van de A350 XWB, dan is dat natuurlijk een goede zaak. U kent echter het spreekwoord, waarmee ik niets over mezelf wil zeggen: een ezel stoot zich geen tweemaal aan dezelfde steen. Waarschijnlijk is er een ander dier dat zich geen driemaal aan dezelfde steen stoot. Ik zeg dit omdat de geschiedenis ons leert dat we wat voorzichtig moeten zijn. Vlaanderen heeft ook meegedaan aan de constructie van de Airbus A380, het grote passagiersvliegtuig met de twee verdiepingen, dat nu al vliegt. Toen hebben we een totaal aandeel van 34 procent bereikt. U kent natuurlijk allemaal de saga van de opvolger van de C130, het militair transportvliegtuig dat wordt vervangen door de A400M van Airbus. België heeft toen ter zake zijn rechtmatige deel aan contracten teruggekregen. Alleen was de verdeling tussen Vlaanderen en Wallonië niet in orde. Vlaanderen heeft toen 20 procent gekregen, en Wallonië 80 procent. Tweemaal, maar geen driemaal: dat zeg ik klaar en duidelijk.

Een samenwerkingsakkoord ter zake kan dus wel voor mij, op voorwaarde dat er een quotum – hoewel ik het

haat dit woord uit te spreken – is opgenomen in die overeenkomst. Dat is belangrijk om twee redenen. Een eerste reden is dat, zoals gezegd, de ervaring ons leert dat we voorzichtig moeten zijn. Een tweede reden is dat de structuur van de Vlaamse luchtvaartindustrie anders is dan die van de Waalse.

Begint men een vliegtuig te bouwen, dan begint men meestal met de romp.

De zogeheten cellenbouwers, die in dat stadium aan bod komen, zitten eerder aan Waalse kant. Wij komen er op het einde aan te pas, wanneer het gaat over beeldschermen, nanocoating van zetels, hoogtechnologische apparatuur en dergelijke. Als je geen duidelijke afspraken maakt, blijf je bij de verdeling gemakkelijk in de kou staan. Mijn standpunt is dat de Vlaamse industrie dit kan. In het samenwerkingsakkoord moet een rechtmatig aandeel voor de Vlaamse luchtvaartindustrie staan ingeschreven.

Natuurlijk willen de bedrijven meedoen. Wat ons betreft, aan Vlaamse zijde hebben we niet gewacht op de 150 miljoen euro om in iets te voorzien. Twee jaar geleden hebben we het NRC-fonds in het leven geroepen voor de non recurring costs. Als een bedrijf participeert in de bouw van bijvoorbeeld een vliegtuig en een prototype moet produceren op ware grootte en uitvoering, vergt dat een grote initiële investering. Die kunnen de meeste bedrijven niet zelf dragen. Via het NRC-fonds wordt die hen aan marktconforme voorwaarden voorgeschoten. Naarmate de bedrijven per verkocht exemplaar een deel terugbetaald krijgen van het prototype, gieten zij dat terug in het fonds. Dat is aangemeld bij de Europese Commissie en allemaal in orde.

In dat fonds in Vlaanderen zit 50 miljoen euro, waarvan een groot deel nog beschikbaar is. Indien onze bedrijven willen participeren in de constructie van een nieuwe Airbus, zijn er initieel een aantal middelen voorhanden. Ik negotieer liever een goed samenwerkingsakkoord voor de Vlaamse luchtvaartindustrie, dan één dat de fouten uit het verleden herhaalt.

De heer Marc van den Abeelen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik wens u alle steun voor uw vastberadenheid in dit dossier. Ik denk dat Vlaanderen dit verdient en dat we onze technologische koppositie niet mogen verliezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de verkoop van tweedehandsmeubelen van de Vlaamse administratie aan het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, via de media hebben we vernomen dat de meubels van het Markiesgebouw verhuisd zijn en verdeeld werden over twee scholen. Ik vind dat een mooi initiatief. Zeker in het kader van duurzaamheid kunnen wij dat enkel toejuichen.

Maar de indruk werd gewekt dat enkel de vrije en de gemeenschapsnetten hiervan de begunstigde waren. Er werd geen enkele boodschap gegeven dat ook de stedelijke, gemeentelijke en provinciale netten een kans kregen. Klopt dat? Indien ja, hoe komt dat dan? Welke procedure werd gehanteerd?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik kan mevrouw Demeulenaere geruststellen. Ik zal even de geschiedenis vertellen. Een aantal afdelingen verhuisde van het Markiesgebouw naar het Ellipsgebouw. Het Agentschap voor Facilitair Management van onze administratie heeft onderzocht wat we konden doen met de meubels die daar stonden. Het bleek dat maar een heel klein gedeelte elders kon worden gebruikt in de Vlaamse administratie. Men heeft ook nagedacht of ze eventueel openbaar konden worden verkocht. Dat gaf problemen met de nodige stockageruimte en met de verhuisplanning.

Ik had dit vernomen en vond het doodjammer dat de meubels op het stort zouden eindigen, terwijl er misschien behoefte is aan goede tweedehandsmeubels. Ik heb daarom contact opgenomen met de onderwijsnetten. Maar we moesten wel snel een opslagplaats vinden. Ik heb aan het gemeenschaps- en het vrij onderwijs gevraagd of zij snel een opslagplaats konden voorzien, met de duidelijke afspraak dat het provinciaal en het gemeentelijk onderwijs via het gemeenschapsonderwijs hun noden zouden kunnen kenbaar maken.

Ik had dus twee tussenpersonen: mevrouw Van Hecke voor het vrij onderwijs en de heer Lavigne voor het gemeenschapsonderwijs. De afspraak is dat het provinciaal onderwijs en het gemeentelijk onderwijs via de heer Lavigne kunnen laten weten of ze eventueel bepaalde meubelen kunnen gebruiken. Tot op heden blijkt dat niet het geval te zijn. Ik heb het vanmorgen nog eens nagekeken en noch de mensen van het provinciaal onderwijs, noch de mensen van het stedelijk en gemeente-

lijk onderwijs hebben gezegd dat ze behoeften hadden. Maar de vraag kan natuurlijk nog komen.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord en ik hoop dat hij verder in die richting werkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de federale belastingen op Vlaamse aanmoedigingssubsidies voor zelfstandige kinderopvang

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de federale belastingen op Vlaamse aanmoedigingssubsidies voor zelfstandige kinderopvang

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het was maar een klein, maar toch niet onbelangrijk artikelletje dat vermeldde dat de fiscus de tegemoetkoming belast die minicrèches van de Vlaamse overheid krijgen.

Het besluit van de Vlaamse Regering had zeker de bedoeling om de tussenkomst als niet-belastbaar te beschouwen. Ik heb het besluit er eens bij genomen en daarin staat niet minder dan 16 keer dat het om een kostenvergoeding gaat. Kostenvergoedingen zijn in principe belastingvrij, maar uiteraard moet er een voorafgaandelijk akkoord van de fiscus zijn. Ik heb begrepen dat dat voor deze tegemoetkoming niet het geval is. Voor de duidelijkheid: het gaat om het besluit van de vorige Vlaamse Regering van 27 april 2001. Het is jammer dat er geen voorafgaandelijk akkoord met de fiscus was. We kunnen de fiscus feitelijk niets kwalijk nemen, want die voert enkel zijn job uit.

Deze Vlaamse Regering heeft er duidelijk voor gekozen om dezelfde weg te bewandelen en heeft de tegemoetkoming opgetrokken met 100 euro. We juichen dat uiteraard toe, want het betekent een financiële ondersteuning voor de opvanginitiatieven in de vorm van zelfstandige minicrèches.

Ik heb begrepen dat u niet uit de lucht viel, zoals in het eerste artikel stond. Dat zou me ook verwonderd heb-

ben, want hier werden al verschillende initiatieven genomen en al vragen aan u gesteld. U hebt geantwoord dat u hierover in juni en in september 2006 brieven hebt geschreven aan minister Reynders. In januari 2007 had u nog steeds geen antwoord op die brieven gekregen. Dat alleen al roept vragen op.

Ik begrijp dat het vooral wachten is op een paarse handtekening om deze vergoedingen als niet-belastbaar te beschouwen. Ik hoop dat u samen met ons uw federale collega onder druk zal zetten, zodat hij alsnog zijn goedkeuring geeft en zijn handtekening zet.

Mevrouw de minister, ik heb twee vragen. Welke stappen kunt u nog zetten, naast het schrijven van brieven? Wat raadt u de minicrèches intussen aan? Wat kunnen ze doen in afwachting van een definitieve beslissing van uw federale collega?

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, ik sluit me volledig aan bij de vraag van de heer Dehaene. Hij heeft de volledige problematiek heel duidelijk geschetst, maar ik verwijs ook even naar de vraag om uitleg die mijn fractiegenoot, de heer Kris Van Dijck, op 10 oktober 2006 stelde in de commissie voor Welzijn, waarin hij dezelfde problematiek aankaartte.

Ik wil ook graag verwijzen naar de schriftelijke vraag van de heer Van Dijck in januari. Het probleem is dus duidelijk omschreven. De kern van het probleem is dat de financiële ondersteuning voor zelfstandigen die een minicrèche runnen, plots federaal wordt belast. Dat is een spijtige zaak, omdat er geen voorafgaand akkoord was met de federale overheid. Dat is wel nodig.

De mensen die nu worden belast, weten niet meer waar ze aan toe zijn. Mevrouw de minister, u hebt aan de heer Van Dijck geantwoord dat u de financiële ondersteuning van de minicrèches fiscaal wilt vrijstellen. U zou daarover overleggen met federaal minister Reynders. Dat hebt u twee maal gezegd.

Dat dossier zou als basis worden gebruikt voor het overleg. Gisteren stond in de krant dat enkele uitbaters van minicrèches aan de alarmbel trekken omdat er geen schot in de zaak komt. Ze willen graag duidelijkheid. Hoe zit het daar nu mee? Mevrouw de minister, het artikel in de Gazet van Antwerpen meldde ook dat uw kabinet uit de lucht viel. Ik vermoed dat ze de verkeerde persoon contacteerden, want ik geloof dat u op de hoogte was en dat u werk maakt van dat dossier.

Mevrouw de minister, het overleg tussen Kind en Gezin en de federale overheidsdienst van Financiën, en misschien ook het kabinet van minister Reynders, duurt al

erg lang. Wat zijn de resultaten tot vandaag? Welke uitwijkmogelijkheden zijn er? Waarom antwoordt de federale overheid of het kabinet van minister Reynders niet? Het getuigt van een gebrek aan respect als u geen antwoord zou krijgen. Als gevolg van de halsstarrige houding van de overheid zouden waarschijnlijk enkele initiatieven van die zelfstandigen in de toekomst niet meer kunnen starten, omdat ze schrik hebben voor alle rompslomp en de extra belasting.

Waarom wordt dit op het eerstvolgende overlegcomité besproken? In uw antwoord op de vraag van de heer Van Dijck zei u dat u zou ijveren voor een overleg met de federale minister, en was u zeker niet van plan om dat op het overlegcomité te brengen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: We hebben in Vlaanderen kinderopvang in de gesubsidieerde sector en in de zelfstandige sector. De Vlaamse Regering vindt dat een goede zaak en heeft daarvoor ook een bewuste politiek gevoerd. Voor de zelfstandigen is daar zeker ook een taak weggelegd. We hebben dat gestimuleerd door de onkostenvergoeding, 400 euro per plaats per jaar, op te trekken.

Het probleem is niet nieuw, het dateert van 2001. De situatie is dus niet plots veranderd. De federale fiscus beschouwt die stimulans als beroepsinkomsten en dus als belastbaar. Dat betekent dat de minicrèches de huidige 500 euro moeten aangeven in hun belastingsbrief. In de praktijk blijkt dat sommigen dat niet doen.

Als de fiscus dan op controle komt, gebeurt er een terugvordering. Dergelijke incidenten komen dan in de kranten terecht.

Als bevoegde minister voor de minicrèches kan ik alleen maar zeggen dat zij zich aan de wet moeten houden. De vergoeding die wij voorzien, wordt door de fiscus geïnterpreteerd als een beroepsinkomst en dus als een belastbaar inkomen. Zij moeten die vergoeding aangeven, anders moet de fiscus ze terugvorderen.

De Vlaamse Regering en Kind en Gezin zijn vragende partij om de vergoeding te beschouwen als een onkostenvergoeding, en niet als een beroepsinkomst. Daar zijn goede redenen voor. Laten we eens kijken naar de vergoedingen die voorzien worden in de gesubsidieerde sector en voor de pleegouders in de bijzondere jeugdzorg. Die vergoedingen beschouwt de fiscus wel als onkostenvergoedingen, en niet als beroepsinkomsten. Wij vragen een gelijke behandeling voor de zelfstandige sector. Men moet daar dezelfde definitie hanteren.

In principe betekent dit geen zware meerkost. Je zou kunnen denken dat de federale regering dit niet wenst,

omdat het een grote financiële repercussie zou hebben. Het volledige bedrag dat wij in Vlaanderen geven, is ongeveer 4,2 miljoen euro. Als je daarop belastingen heft, gaat het over geen al te groot bedrag.

Wij hebben deze vraag al meermaals gesteld. Wij hebben echter nog geen antwoord ontvangen van minister Reynders. Daarom hebben wij twee weken geleden al beslist om dit belangrijke thema te agenderen op het overlegcomité. Wij hopen dat iedereen daar zijn gezond verstand zal gebruiken en dat men tegemoet kan komen aan onze vraag om de fiscus dezelfde definitie te laten hanteren voor de vergoedingen in de gesubsidieerde sector als bij de pleegouders en de zelfstandige initiatieven. Zo kan het stimulansbeleid dat deze Vlaamse Regering beoogt, wel degelijk uitgevoerd worden.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wij zitten uiteraard op dezelfde golflengte. Ik vind dit een juiste benadering.

Als de vergoeding als kostenvergoeding beschouwd wordt – wat we moeten nastreven –, moeten we wel opletten dat men de kosten geen twee keer bewijst. Ik kan mij inbeelden dat minicrèches vandaag ook hun kosten bewijzen. Voor dat gedeelte zal dat dan niet kunnen. Het kan niet zijn dat men de kosten twee keer kan inbrengen.

Wij steunen u in uw streven naar een belastingvrije benadering van de tegemoetkoming.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat u de kwestie geagendeerd hebt op het overlegcomité, omdat minister Reynders nog niet gereageerd heeft op uw herhaalde aandringen. Wat als minister Reynders op het overlegcomité nog niet wil meewerken? Dat is de vraag.

Het is onaanvaardbaar dat Vlaanderen de helft van die aanmoedigingsondersteuning indirect, via de belastingen, zou doorsluizen naar de federale regering. Dat is ook niet de bedoeling van de ondersteuning. Welke maatregelen kunt u nemen als dat op die manier verpakt zou worden? Ik heb het nu wel over een 'worst case scenario'.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wens mevrouw Dillen nog eens te verontschuldigen. Zij had dezelfde vraag ingediend als de heer Dehaene en mevrouw Stevens.

Ik sluit mij aan bij de vraagstellers. Het is jammer dat de Vlaamse politiek bij het geven van stimulansen inzake kinderopvang doorkruist wordt door de federale over-

heid. Mevrouw de minister, kunt u op het overleg ook vragen om de fiscale maatregelen, die nu een federale bevoegdheid zijn, maar die betrekking hebben op uw bevoegdheden, over te hevelen naar het Vlaamse niveau? Kunt u daar de nadruk op leggen bij het komende overleg?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, in 2001 heeft deze regering de steun voor de zelfstandige kinderopvang ingevoerd. In 2006 is de problematiek die hier vandaag naar voor wordt geschoven, meermaals besproken. In maart 2006 was er de hoorzitting. Een vertegenwoordiger van de zelfstandige kinderdagverblijven heeft de problematiek toen uitvoerig geschetst. In augustus diende mevrouw Vogels daarover een schriftelijke vraag in. Tot slot was er in de commissie de vraag om uitleg van de heer Van Dijk. De problematiek was dus goed gekend.

U kunt natuurlijk altijd een brief schrijven, mevrouw de minister, maar wanneer u echt bezorgd bent om deze zaak en daar verandering wilt in brengen, dan moet u ze op de ministerraad agenderen. Als daar binnen de Vlaamse Regering een consensus over bestaat, dan moet u daarmee naar het overlegcomité gaan. Daar moet de zaak op de agenda worden geplaatst en kunt u ze bespreken en bepleiten. Als dat was gebeurd, dan hadden we vandaag deze vragen niet moeten stellen.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Van der Borgh, wat een hypocrisie! Mijn excuses dat ik daar zo op reageer.

De Vlaamse Regering heeft haar verantwoordelijkheid en bevoegdheid. De federale regering heeft haar verantwoordelijkheid en bevoegdheid. De Vlaamse Regering voert een stimulansbeleid voor de zelfstandige sector die door de federale regering niet als dusdanig wordt erkend. Dit is een federale bevoegdheid. Ik hoop dan ook dat iedereen die belang hecht aan dit dossier, dat op het federale niveau verdedigt. Ik moet me houden aan de interpretatie van de bevoegde federale minister. Ik heb de federale minister daar al meermaals over gecontacteerd en aangeschreven. Dat was mijn taak. De federale minister heeft echter nagelaten daar positief op te reageren. De geëigende manier om verder te werken is dan ook de agendering van de zaak op het Overlegcomité. Daar kunnen beide regeringen van gedachten wisselen over de punten die een discussie vormen.

Tot op vandaag vond de federale regering het niet noodzakelijk initiatieven te nemen hoewel ze heel goed op de hoogte was. Wij blijven initiatieven nemen omdat we deze zaak belangrijk vinden. Dat is ook de re-

den waarom wij opnieuw een initiatief nemen en de zaak agenderen op het overlegcomité.

Ik ben het eens met de heer Dehaene maar ik wil er wel op wijzen dat het ene moet worden afgewogen tegenover het andere. De werkelijke kosten liggen veel hoger dan de kosten die forfaitair worden afgetrokken. Aangezien we plannen om nog tijdens deze legislatuur de onkostenvergoeding te verhogen, moeten we blijven nagaan wat de zin daarvan is. Wanneer er geen oplossingen komen op het federale niveau, moeten we nagaan of het zinvol blijft om een stimulansbeleid te voeren. Dat moet blijvend geëvalueerd worden.

De heer Tom Dehaene: Ik wil de collega's eraan herinneren dat de normale gang van zaken is dat vooraf een akkoord wordt gesloten met de belastingen. Dat voorakkoord was er niet, vandaar dat er reeds in 2001 problemen zijn ontstaan.

Mevrouw Helga Stevens: De kern van het probleem blijft natuurlijk de houding van de federale overheid. Zij brengt geen respect op voor de manier waarop Vlaanderen werkt. Er is een groot tekort aan opvangplaatsen voor kinderen. In Wallonië verstekt de overheid veel meer sociale zekerheden. In Vlaanderen gebeurt dat veel meer vanuit het privé-initiatief. We hebben die plaatsen broodnodig, ook in de privésector. Ik pleit er dan ook voor dat de minister straffe taal gaan spreken op het overlegcomité. We zien dan wel wat het resultaat is.

Persoonlijk feit

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Van der Borght bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw de minister, het verwijt dat ik hypocriet zou zijn, neem ik niet. Ik heb alleen gesteld dat u de taak en de bevoegdheid hebt om een zaak te agenderen op het Overlegcomité. Dat is niet gebeurd. Dat is wat ik heb gezegd.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Van der Borght, u hebt me verweten dat ik niet het nodige gedaan zou hebben in dit dossier. Ik heb daarop gereageerd door te zeggen dat ik wel degelijk mijn verantwoordelijkheid heb genomen door verscheidene acties te ondernemen. Zoals het een minister betaamt, moet zij eerst afwachten wat de reactie is van de bevoegde minister. Ik heb dat in dit geval ook gedaan. Daarna heb ik het dossier geagendeerd op het Overlegcomité.

Ik heb in dit dossier wel degelijk mijn verantwoordelijkheid genomen. Dat kan ik niet van iedereen zeggen.

Mevrouw Vera Van der Borght: De vraag is: wanneer hebt u het geagendeerd?

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de samenwerking tussen de Vlaamse initiatieven voor de productie en het uitlenen van braille- en luisterboeken

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we leven in een papieren wereld en we staan er niet bij stil dat er in Vlaanderen ongeveer 120.000 mensen met een leeshandicap zijn. Ongeveer 2 percent van de bevolking is niet in staat of heeft moeite om geschreven informatie in zich op te nemen. Het gaat niet alleen om mensen die blind zijn, maar ook om degenen die geen boeken kunnen vasthouden door spierproblemen, of om de groeiende groep bejaarden die het moeilijker hebben om te lezen.

Gelukkig bestaan daarvoor oplossingen. Enerzijds is er het brailleschrift en anderzijds zijn er de luisterboeken. Ik neem aan dat elk van ons tracht een engagement op te nemen. Een van de zaken die ik in mijn spaarzame vrije tijd doe, is het inlezen van boeken. Mijnheer de minister, uw vader doet dat blijkbaar ook.

Het inlezen van boeken gebeurt in heel Europa. In Vlaanderen zijn er drie verschillende initiatieven. Er is een Vlaamse Klank- en Braillebibliotheek in Varsenare, er is de Vlaamse Luister- en Braillebibliotheek in Laken, en het initiatief dat zorgt voor de productie van dat soort boeken, het Helen Kellerinitiatief.

Mijnheer de minister, stuk voor stuk zijn dat initiatieven die voor een belangrijk deel gebaseerd zijn op het engagement van mensen. Uiteraard wordt ook een beroep gedaan op u en op de Vlaamse Regering om het initiatief levend te houden.

Voor de klanten van deze service is het feit dat er drie initiatieven zijn, niet zo evident. Dat is niet zo klantvriendelijk. Voor de brailleboeken en de inleesboeken gelden dan nog eens verscheidene procedures. Voor een blinde is het dan ook niet ongebruikelijk dat hij boeken langs drie verschillende kanalen moet verwerven.

Door de versnippering van de initiatieven gebeurt de verdeling van de subsidies wat minder efficiënt. Sinds het begin van de legislatuur was mijn houding dan ook dat men moest trachten de samenwerking tussen de

initiatieven te bevorderen. Dat geldt in het bijzonder voor het uitlenen van boeken. Op zich is het geen probleem dat er op verschillende plaatsen in Vlaanderen dergelijke boeken worden geproduceerd. Wel moet er iets worden gedaan aan het uitlenen.

Mijnheer de minister, in vergelijking met andere landen geeft Vlaanderen niet zo bijzonder veel uit. Ik zal enkele voorbeelden geven. In Zweden wordt 10 keer meer uitgegeven dan in Vlaanderen. In Zweden gaat het om 12 miljoen euro en bij ons om 1,2 miljoen euro voor de drie verschillende initiatieven samen. In Zweden leven ongeveer 9 miljoen mensen. Het mag dan ook geen verbazing wekken dat 40 percent van de doelgroep – ongeveer 2 percent van de bevolking – in Zweden wordt bereikt. Jammer genoeg bereiken wij van onze doelgroep amper 6,6 percent. Nederland is een ander voorbeeld. Daar zijn 16 miljoen inwoners. Er wordt 9 miljoen uitgegeven voor deze opdracht.

Mijnheer de minister, hoe staat het met de initiatieven voor samenwerking? In de wandelgangen heb ik vernomen dat u stappen zet. Ik steun u daarin. Het doet me genoeg vast te stellen dat u ingaat op de vraag om samenwerking tussen de initiatieven te organiseren.

Ik wil daarbij aankaarten dat dit geen sanering of een winstoperatie moet zijn voor de Vlaamse begroting. Men moet tegelijkertijd toch eens nadenken of wij onze inspanningen wel op een voldoende hoog niveau brengen, in vergelijking met andere landen. Ik vraag u, mijnheer de minister, hoever u staat met de initiatieven om de mensen op het terrein te doen samenwerken. Doet u dat op een manier dat elk van die initiatieven, die zoals gezegd sterk op privaat engagement en vrijwilligerswerk gebaseerd zijn, wordt gerespecteerd in zijn eigenheid, waarbij u dus niet vanuit de overheid decreeteert maar samenwerkt met de mensen? Dat vraag ik u ook met veel aandrang. En kunt u, mijnheer de minister, bevestigen dat u deze functie belangrijk genoeg vindt om er ook de noodzakelijke budgettaire conclusies uit te trekken en ervoor te zorgen dat de groeiende groep van mensen met een leeshandicap toegang krijgt tot deze cultuurparticipatie in de vorm van het lezen, of beter gezegd het beluisteren van boeken? De successen in Zweden en straks ook in Nederland zijn in grote mate gebaseerd op een goede samenwerking met de openbare bibliotheken.

We hebben nu veel over Nederland gesproken – in het kader van de Heel-Nederlandse gedachte zou je de vraag kunnen stellen hoe het komt dat men boeken in het Nederlands en in het Nederlands van België inleest. Ik zeg met opzet niet ‘het Vlaams’ want wij spreken, zoals u weet, ook Nederlands. In het kader van de Taalunie zouden er initiatieven moeten worden genomen om ook daar de krachten te bundelen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Vanackere, u hebt niet alleen de juiste vragen gesteld, u hebt ook de voorzet gegeven om tot de oplossing te komen. Er zijn drie spelers op het terrein, waarbij de Vlaamse Klank- en Braillebibliotheek en de Vlaamse Luister- en Braillebibliotheek de twee belangrijkste zijn. De VLBB heeft in hoofdzaak een bibliotheekfunctie en de VKBB is ook in belangrijke mate een productiecentrum. Wij moeten inderdaad komen tot de bundeling, de fusie van die twee. De werking als bibliotheek zal in hoofdzaak in Laken gevestigd zijn, terwijl de productiecentra vanuit de huidige werking van de VKBB zullen moeten voortwerken. Het gaat om een krachtenbundeling, niet om een saneringsoperatie. De derde partner speelt niet alleen op het terrein van Cultuur maar ook op het terrein van Onderwijs een rol. We zullen er een samenwerkingsverband mee moeten kunnen aangaan.

Ik ben het er volledig mee eens dat we hier in een groeiscenario zitten. De hoegrootheid van de noodzakelijke middelen zal ook afhangen van het actieplan dat men gezamenlijk zal opstellen. De laatste jaren zijn daar nogal wat gesprekken over geweest. In 2006 zijn er heel veel gesprekken geweest tussen de partners onderling. Wij verwachten voor de paasvakantie nog – dat is dus heel kort dag – een concreet stappenplan, en wij verwachten dat er zeer snel wordt gewerkt aan een actieplan.

Mijnheer Vanackere, u hebt gelijk: wij bereiken op dit ogenblik ongeveer tienduizend blinden, die gebruik maken van zowel de faciliteiten van de bibliotheek in Laken als van de productiecentra. U zegt 6,6 percent, laat ons zeggen een kleine 10 percent van de beoogde doelgroep. Dat betekent inderdaad dat we de krachten moeten bundelen en dat we op basis van dat zeer ambitieuze actieplan een haalbaar financieel kader moeten creëren.

Het zal dit jaar echt wel vooruitgaan. We gaan dit jaar naar de operationalisering van alle getroffen voorbereidingen. Een laatste essentieel onderdeel daarin is de samenwerking met zowel het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken als met alle grote, belangrijke bibliotheken. Eigenlijk zou je moeten zeggen: met het hele netwerk van bibliotheken. Maar laten we het houden bij de belangrijkste bibliotheken. Daar zouden mogelijk ook de provincies een rol in kunnen spelen. Ook dat samenwerkingsverband moeten we in 2007 kunnen realiseren.

Het is een ambitieus en noodzakelijk actieplan dat moet worden opgesteld.

Ik verwacht veel van de twee partners op het terrein. Ik verwacht ook in het Vlaams Parlement een grote consensus te kunnen vinden om er middelen voor vrij te maken.

Mijnheer Vanackere, ik neem de suggestie in verband met de Taalunie heel graag mee. Ik zal het in het Comité van Ministers bespreken.

Wat uw laatste opmerking betreft. Ik heb zelf twee boekjes die ingelezen zijn, maar niet door mezelf. Men moet daar een goede stem en uitspraak voor hebben en dat is niet aan iedereen besteed. Ik vraag aan de heer Vanackere en enkele anderen in het halfroond om hiermee verder te gaan, maar dat moet niet noodzakelijk iedereen doen.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, u bent nog niet ingegaan op mijn suggestie in verband met Nederland. Ik weet ook wel dat het Vlaamse en Nederlandse oor niet zomaar de klank van de andere aanvaardt, maar we zijn wel echt broedergemeenschappen. Ik blijf dus denken dat, als we onze krachten bundelen, we nog sterker voor de dag kunnen komen voor de hele cultuurgemeenschap die het Nederlands gebruikt. Op die manier komen we dichterbij in de buurt van een soortgelijk gewicht dat een beetje vergelijkbaar is met Zweden, waar de leescultuur inderdaad nog veel sterker is ontwikkeld. Dat moet op het niveau van de Taalunie minstens worden besproken. Wanneer men auteurs uit de andere taalgemeenschap leest, dan verschilt de klank van de taal ook al gewoon door die te lezen. Dat is geen hinderpaal om kennis te nemen van mekaars rijkdom.

Aan alle politici die hier zetelen en soms boekjes schrijven, wil ik zeggen dat ze dit als een punt van eer moeten beschouwen. Ik nodig ze uit om mee te komen naar de opnamestudio in Laken en vraag hun om enkele namiddagen vrij te maken om hun boek in te lezen. Het is een kleine moeite om ervoor te zorgen dat de boeken ook toegankelijk worden gemaakt voor diegenen die niet kunnen lezen. Kom gerust maar eens mee naar Laken. Het is een heel gezellige opnamestudio waar de mensen bijzonder hartelijk zijn. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over belpelletjes op Vlaamse commerciële zenders en de rol ter zake van de Vlaamse Mediaregulator

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

Het antwoord wordt gegeven door minister Peeters.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, ik zal beginnen

bij de nationale wetgeving. Er is in oktober 2006 een koninklijk besluit genomen dat van kracht is sinds 1 januari 2007 waarbij de Kansspelcommissie aan de betrokkenen een vergunning zou moeten verlenen voor het uitzenden van belpelletjes. Op dit ogenblik beschikt geen enkele van de zenders over een vergunning. Ik heb me de voorbije twee dagen beziggehouden met het kijken naar die belpelletjes en ik kan u verzekeren dat het helemaal geen televisie is. In het KB staat: "De presentator moet er zich van onthouden om tot overmatige deelname aan het spel aan te sporen." Ik raad u aan om eens een uur naar zo'n programma te kijken en u zult zien dat ze via allerlei manieren proberen om de kijker toch maar te laten telefoneren. Er is dus al een probleem met de wijze waarop de belpelletjes verlopen. Ze zijn te zien op VT4, VIJFtv, VTM en Kanaal 2.

Mijn vraag betreft de mediadecreten die gaan over de particuliere televisieomroepen en de betrokken zenders zijn allemaal erkend zijn als particuliere televisieomroep. Ik wil mijn vraag niet zozeer over de inhoud stellen want de Kansspelcommissie gaat erover of dergelijke spelletjes al dan niet mogen worden uitgezonden. Mijn vraag is of de Vlaamse overheid, met de name de Vlaamse minister van Media of meer in het bijzonder de Vlaamse Mediaregulator, niet kan optreden want de erkenningen zijn verleend aan de betrokken zenders. Iemand van VT4 zei dat ze die zendtijd aan productiehuisen verkopen die in het buitenland liggen en dat daarmee de kous af is.

Ik denk dat dit een compleet verkeerde stelling is. VT4 en VIJFtv zijn ondertussen Vlaamse zenders geworden. Ze zijn erkend door de Vlaamse Mediaregulator.

Heeft de minister een initiatief genomen op basis van de mediadecreten? Is de Vlaamse Mediaregulator bevoegd? Als dat zo is, moet de VRM dan niet optreden tegen deze belpelletjes op tv? Ik betwijfel eigenlijk of het wel om tv-programma's gaat. Zijn het niet gewoon gokspelletjes die op tv worden uitgezonden? Mijn collega in het federale parlement heeft over die spelletjes gezegd dat men die eigenlijk niet mag uitzenden omdat men daarvoor geen vergunning van de Kansspelcommissie heeft gekregen. Ik vraag geen verbod tot uitzending, maar wel dat de VRM zijn verantwoordelijkheden neemt.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb het genoeg om hier minister Bourgeois, die in het buitenland verblijft, te mogen vervangen. Ik heb begrepen dat u niet alleen een groot expert bent inzake mediawetgeving, maar ook inzake belpelletjes. U hebt die twee nachten bekeken, en ik moet u daarvoor feliciteren.

Bespelletjes zijn programma's die door omroepen worden uitgezonden; die omroepen zijn verantwoordelijk. Die omroepen moeten de mediadecreten zeer nauwgezet naleven. U weet dat in die mediadecreten een en ander is bepaald inzake racisme, en ook dat de geestelijke, fysieke en morele integriteit van de jongeren niet mag worden aangetast. U hebt ook verwezen naar de VRM, die toezicht uitoefent op de uitvoering van de mediadecreten. Ik wil benadrukken dat dit toezicht op de mediadecreten slaat, en niet op de andere wetten en decreten.

Die mediadecreten zeggen niets over de bespelledjes. Het KB over de kansspelen dat sinds 1 januari 2007 van kracht is, heeft het expliciet over de bespelledjes. De minister van Justitie heeft daarover vorige week een en ander verduidelijkt: "De controle op de bespelledjes is geregeld door dat koninklijk besluit van oktober 2006. Dit KB is in werking getreden op 1 januari 2007. Alle dossiers moeten worden goedgekeurd door de Kansspelcommissie. Tot nog toe werden er vijf dossiers ingediend. De beslissing van de Kansspelcommissie wordt verwacht tegen eind april. De Kansspelcommissie zal proces-verbaal kunnen opstellen voor de bespelledjes die de voorwaarden niet respecteren. Het parket kan vervolgen. Op dit moment is er een overgangperiode, maar de vervolging is reeds mogelijk."

De VRM ziet enkel toe op de naleving van de mediadecreten. Meer mag die instelling niet doen. De Kansspelcommissie en de parketten moeten en zullen toezien op de naleving van de regelgeving van de bespelledjes. Van dat laatste ga ik toch uit.

De heer Dany Vandebossche: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben wel niet helemaal overtuigd. In de mediadecreten staat immers dat zowel het programma-aanbod als het uitzendschema van privé-tv-omroepen moet worden neergelegd vooraleer men kan worden erkend.

De bespelledjes worden ingepast in het uitzendschema volgens mij. Nog iets verder staat: "Het is de particuliere televisieomroepen die zich richten tot de hele Vlaamse Gemeenschap, de regionale omroepen, de themalomroepen... verboden programma's aan te bieden die strijdig zijn met de openbare orde, de goede zeden, de veiligheid van de staat enzovoort." De vraag is of dit strijdig is of niet met de openbare orde. Want het gaat over de wet op de kansspelen van 1999, het vormt er een uitvoering van en dat kan niet.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik volg voor een groot deel de redenering van de heer Vandebossche. Ik wil benadrukken dat het vreemd is dat de Vlaamse Regulator voor de Media die toekijkt op de Vlaamse mediadecreten, wel kan optreden tegen een potje room dat te

veel in beeld komt op een lifestylezender, maar niet kan optreden tegen een filmpje op internet waarbij de 'si' wordt omgedraaid in 'is' wat puur bedrog is.

Het is toch eigenaardig dat de bevoegdheden hier botsen. Nu gaat het om een bespelledje. Op de Duitse televisie gaat men uit de kleren als er niet genoeg mensen bellen 's avonds. Dat is de volgende stap. U zegt dat de Vlaamse overheid hier niet over mag oordelen, maar dat de federale overheid eens moet bekijken of de wet op de gokspelen hier van toepassing is. In de evolutie van het huidige medialandschap met de digitalisering en alle kanalen die op ons afkomen, zal het antwoord van vandaag voor problemen zorgen op zeer korte termijn.

Minister Kris Peeters: Ik ga ervan uit dat beide heren zeer goed geplaatst zijn om te onderschrijven dat de Vlaamse Regulator voor de Media toezicht uitoefent op de mediadecreten en kan ingrijpen wanneer er programma's daarmee in strijd zijn. Wanneer de inbreuk niet onder het Mediadecreet valt, is het probleem voor de decreetgever. De fundamentele vraag is of de bespelledjes onderworpen zijn aan het toezicht van de Vlaamse Regulator voor de Media, die de mediadecreten moet opvolgen. Ik heb begrepen dat het niet zo duidelijk is in de mediadecreten en dat het KB dat kansspelen reglementeert daar wel expliciet over gaat.

De heer Dany Vandebossche: Wij willen ons gerust buigen over de aanpassing van de mediadecreten. Maar zoals ik het lees is er volgens mij toezicht door de Vlaamse Regulator voor de Media. U hebt wel gelijk als u zegt dat die Vlaamse Regulator voor de Media niet spontaan zelf is opgetreden omdat er wellicht geen klachten waren. Ik betwijfel dat, want men schat dat er 180 klachten zijn. Ik heb er een paar gekregen via e-mail omdat men logischerwijze denkt dat de Vlaamse mediadecreten daarover een uitspraak kunnen doen. Volgens mij is het juridisch duidelijk dat de Vlaamse Regulator voor de Media kan oordelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kwaliteit en het aanbod van de jeugdverblijven

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Peeters.

Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, vandaag begint de lente. Het spreekwoord zegt: een nieuwe lente, een nieuw geluid. Ik had gehoopt dat dit ook het geval zou zijn voor het jeugdtoerisme, maar ik vrees ervoor.

Nog nooit waren in Vlaanderen zoveel jongeren lid van een jeugdbeweging. Het jeugdtoerisme en de jeugdrecreatie zijn enorm populair. Er zijn veel aanvragen, maar het aanbod van de jeugdverblijfcentra gaat steeds achteruit.

Momenteel zijn er in Vlaanderen nog 442 jeugdverblijfcentra. Dat is niet zo veel, want de vraag is veel groter. Ook vanuit het buitenland is er veel interesse om in Vlaanderen jeugdkampen aan te bieden. Vorig jaar heeft het Vlaams Parlement dan ook aan de alarmbel getrokken. We hebben een resolutie goedgekeurd en gevraagd aan de Vlaamse Regering om maatregelen te nemen. We hebben gevraagd om een rondetafel te organiseren en om de gemeenten erop te wijzen dat zij een grote verantwoordelijkheid hebben voor het nemen van beslissingen, vooral dan op het vlak van ruimtelijke ordening.

Ondertussen, denk ik, is er nog niet echt veel gebeurd. Wat is nu het probleem op het terrein? We staan voor een seizoen van jeugdkampen en we merken dat er opnieuw een acuut probleem is, een gebrek aan plaatsen.

Minister Bourgeois heeft een decreet Toerisme voor Allen, waardoor de mogelijkheid bestaat dat de verblijfcentra de nodige subsidies krijgen om hun infrastructuur te verbeteren en ervoor te zorgen dat ze bijvoorbeeld brandveilig worden. Die centra willen daar wel aan voldoen, maar ze zijn dikwijls gelegen in agrarisch gebied, natuurgebied of bosgebied, waardoor ze geen vergunning kunnen krijgen. Ze krijgen die subsidie niet als ze geen vergunning hebben.

Ik heb mijn bronnen. Ik heb contacten in het jeugdwerk en heb gehoord van de Vlaamse Jeugdraad dat minister Bourgeois van plan was om een rondetafel bijeen te roepen. Ik wou uitdrukkelijk de vraag stellen wat hij gaat doen. Gaat hij de rondetafel met alle betrokkenen samenroepen? Zal hij dringend werk maken van een aanpak van de jeugdverblijfcentra?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik kan zeer kort zijn: het antwoord is ja. Maar ik zal het toch even verduidelijken, want minister Anciaux is ook aanwezig.

Er zal een rondetafel worden georganiseerd in de zomer. Mevrouw Schauvliege, u hebt een juiste analyse gemaakt van het probleem. Het kwaliteitsverlies van de jeugdverblijven door zonevreemdheid is ook door minis-

ter Bourgeois vastgesteld. U hebt dat blijkbaar ook via uw contacten gehoord en begrepen.

De vraag naar jeugdverblijfcentra wordt steeds groter, terwijl het kwaliteitsvol aanbod eigenlijk verder daalt. Een van de oorzaken is het mislopen van subsidies door het zonevreemde karakter van sommige centra.

Minister Bourgeois zal er, samen met minister Anciaux, werk van maken en een rondetafel organiseren. In voorbereiding van die rondetafel zal een inventaris worden gemaakt van de precieze problemen van elk specifiek geval. Er zal, in een tweede deel, ook een oplossing voor de zonevreemde situatie worden gezocht. De gemeente is natuurlijk de meest aangewezen planologische overheid om dat verder te concretiseren. Daarom zullen ook initiatieven worden genomen om de betrokken gemeenten te begeleiden en te stimuleren.

Mevrouw Schauvliege, ik denk dat met deze aanpak, dit engagement en deze rondetafel het probleem zo snel mogelijk wordt aangepakt en, laten we daar van uitgaan, wordt opgelost.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat u opsomt, stond ook in de resolutie van het Vlaams Parlement. Ik denk dat het goed is dat de Vlaamse Regering daar dringend werk van maakt.

Ik heb ook de website van uw collega's binnen de Vlaamse Regering eens overlopen. Ik stel vast dat bijna iedere Vlaamse minister er graag mee uitpakt dat hij in de jeugdbeweging zat en graag mee op kamp ging. Er zijn zelfs Vlaamse ministers die af en toe nog mee op kamp gaan en daarmee ook de media halen. Als men de jeugdsector en het feit dat jongeren aangesloten zijn bij een jeugdbeweging belangrijk vindt, moet men de zaak au sérieux nemen, zodat de jongeren op een veilige manier op kamp kunnen gaan.

Ik denk dat er nood is aan een effectief beleidsplan om er op het terrein ook werk van te maken.

Minister Kris Peeters: Dat kan ik alleen maar bijtreden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over discussie betreffende de inning van de smogboetes en de verdeelsleutel voor het Verkeersveiligheidsfonds

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, deze vraag gaat volledig over uw vakgebied, waardoor u waarschijnlijk iets spontaner kunt antwoorden.

Mevrouw de voorzitter, ik heb een papier bij, maar dat heeft te maken met het feit dat ik ga citeren, voor een deel in het Frans. Ik hoop dat u mij toestaat om dat papier te gebruiken.

Vorige week hebben we een interessant debat gehad over de smogboetes. De heer Peumans gaf de insteek en mocht van de minister vinnige antwoorden ontvangen, waarop hij op zijn beurt vinnig heeft geriposteerd. De heer Peumans betreurde dat het Vlaamse Gewest het smogalarm mogelijkwijze iets te letterlijk heeft geïnterpreteerd en iets te slecht gecommuniceerd. De automobilisten die gebruik maken van de Vlaamse auto-wegen, waren niet of onvoldoende ingelicht over het feit dat er in deze smogachtige dagen een snelheidsbeperking gold op onze wegen. De gebruikers van de Vlaamse wegen zullen het geweten hebben, want de eerste dag dat het smogalarm – slecht gecommuniceerd – werd afgekondigd, heeft de federale politie 3000 overtredingen vastgesteld. U kent de gevolgen van dat soort overtredingen. Wie sneller rijdt dan 90 kilometer per uur, riskeert een minnelijke schikking van minstens 150 euro, en in slechtere gevallen boetes uitgesproken door de politierechters, variërend tussen de 57 en meer dan 2100 euro, met in het slechtste geval een intrekking van het rijbewijs, met erbovenop het betalen van de gerechtskosten.

Dat is natuurlijk geen interessante aangelegenheid. Het feit dat enkel in Vlaanderen deze boete werd geheven, heeft heel wat kwaad bloed gezet. Ook dat zal u bekend zijn. De dag nadat de heer Peumans hieromtrent vragen heeft gesteld in het Vlaams Parlement, hebben federale collega's gelijkaardige vragen gesteld. U had vastgesteld dat er heel wat boetes geheven werden. U vroeg federaal minister van Justitie Onkelinx om clementie.

Minister Kris Peeters: Om billijkheid.

De heer Jan Penris: Ik gebruik het woord clementie om het woord amnestie niet te moeten gebruiken. U pleitte voor amnestie voor de overtreders. Minister Onkelinx zegt, heel voorspelbaar, dat het principe van de scheiding der machten in deze staat moet worden gerespecteerd, en wie is zij om hier een injunctierecht te mogen invoeren? Ze zegt dat wat u vraagt, ondenkbaar en niet uitvoerbaar is. Verschillende van mijn goede collega's, en niet het minst mijn goede vriend Francis Van den Eynde, interpelleerde de federale minister hierover. Hij vroeg haar hoe ze omgaat met het denkspoor dat is gelanceerd door de Vlaamse minister.

Minister Onkelinx antwoordde: "Mijnheer Van den Eynde, er is niets nieuws onder de zon. Zowel in de Kamer als bij

de Vlaamse Regering weet men dat alle penale boetes aan de federale staat toekomen, ook wanneer zij voortvloeien uit beslissingen van deelstaten.

Et je suis persuadée qu'hier, des Wallons, des Bruxellois francophones ont dû également être taxés sur les routes de Flandre. Les amendes vont profiter au gouvernement fédéral, notamment pour des actions de prévention en matière de circulation routière."

Met dat laatste zijn wij in Vlaanderen ook een beetje vertrouwd, mijnheer de minister, want daar bedoelt de federale minister van Justitie uiteraard het Verkeersveiligheidsfonds mee waarover wij sinds mei vorig jaar onderhandelingen aan het voeren zijn. Wij zijn al lang gechoqueerd over het feit dat de snelheidsboetes die wij in Vlaanderen zeer voorbeeldig heffen, in hoofdzaak ten goede komen aan de federale pot, die ze dan verdeelt volgens een vrij onrechtvaardige verdeelsleutel, die vooral het Waalse Gewest bevoordeelt. Ook de boetes die nu zullen worden geïnd naar aanleiding van de smogbelasting, komen de federale pot ten goede en zullen verdeeld worden volgens de federale sleutel gehanteerd in het Verkeersveiligheidsfonds.

Sinds mei vorig jaar probeert men die verdeelsleutel te hervormen. Minister van Mobiliteit Van Brempt heeft ons altijd voorgehouden dat voor het einde van 2006 de onderhandelingen hieromtrent afgesloten zouden zijn. Dit is een gelegenheid te vragen hoe het staat met de hervormingsgesprekken over de herverdeling van de inkomsten uit het Verkeersveiligheidsfonds.

Meer nog, mijnheer de minister, hoe reageert u op de uitspraken van uw federale collega Onkelinx in dezen?

U en de Vlaamse Regering zijn voorbeeldig geweest. Omdat u iets wilt doen aan het smogprobleem, hebt u er de gebruikers van de Vlaamse wegen op attent gemaakt dat er niet te snel mag worden gereden. In Brussel en Wallonië, waar sprake was van dezelfde weerkundige omstandigheden als bij ons, heeft men dat niet gedaan. Wij zijn dus alweer de voorbeeldige leerling van de klas, en de gebruikers van onze wegen worden extra belast en bestraft. En wat zegt minister Onkelinx? Zij verklaart zich daar weinig of niets van aan te trekken.

U vraagt clementie. U vraagt amnestie. U krijgt die echter niet van minister Onkelinx. Ik denk dat dit het ogenblik is om burgerlijk ongehoorzaam te worden. Ik stel voor dat alle getroffen van deze smogbelasting, of minstens die van de eerste dag, dit niet zouden betalen. Zij worden daarin minstens politiek gedekt door u als Vlaams minister, die stelde dat die smogbelasting in feite een beetje onrechtvaardig is geweest en dat de federale verkeerspolitie overijverig is geweest. Ik zou dus durven voorstellen dat u ons minstens politiek zou

steunen in deze oproep tot burgerlijke ongehoorzaamheid. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Penris, ik wil eerst nog even onderstrepen dat ik begin 2006 hier dat actieplan fijn stof heb toegelicht. Dat plan is in grote lijnen heel goed onthaald. Ik hoop dat men inziet dat, wanneer ik zeg iets te zullen doen, dat ook gebeurt. Wat de smog betreft, hebben we een aantal protocollen opgesteld met de administraties, waarin we heel duidelijk hebben vastgelegd dat, wanneer bepaalde grenzen worden overschreden, een aantal procedures vrijwel automatisch in werking treden. Vorige week heb ik ook onderstreept dat we in twee procedures hebben voorzien. Er is een normale procedure, waarbij ik één dag vooraf de tijd heb om te communiceren. Er is een andere, snellere procedure, waarbij door de weersomstandigheden de situatie sneller negatief wordt. Daar hebben we slechts één namiddag de tijd om een en ander mee te delen.

Het is natuurlijk zeer jammer dat ik, de eerste maal dat dit gebeurde sinds de invoering ervan, meteen werd geconfronteerd met die snelle procedure en termijn. Ik had ook liever de andere gehad, maar het was onmogelijk één dag te wachten om dat daadwerkelijk te laten ingaan, ook al zijn die grenzen overschreden, omdat ik daar eerst over moest communiceren. Ik kan u verzekeren dat ik alles heb gedaan om zo snel mogelijk iedereen te informeren, via de media en dergelijke. Daarna, na vrijdag, heb ik nog bijkomende communicatiemiddelen ingezet, zodat er, zeker als er sprake is van een snelle procedure, ook maximaal op een alternatieve wijze wordt gecommuniceerd. Dat gebeurt dan bijvoorbeeld via de gsm. We zijn ook bezig met gps. Er zijn de werkgeversorganisaties. Er zijn tal van mogelijkheden om sneller te communiceren.

U hebt minister Onkelinx schitterend geciteerd, moet ik toegeven. Minister Reynders hebt u echter niet geciteerd. Hij stelde dat er niet naar hen was gebeld. Dat gebeurt via IRCEL, een intergewestelijke samenwerkingscel. De informatie die wij hebben gekregen over het overschrijden van die grenzen, is echter even snel naar Wallonië en Brussel gegaan als naar ons. Zij waren dus op de hoogte. Ik stel vast dat men dit nu ook in Wallonië gaat invoeren. Op dat vlak, en hopelijk ook op vele andere vlakken, zijn we de beste leerling van de klas. Wij hebben Wallonië ervan overtuigd dat we de juiste maatregel hebben genomen. Ik heb begrepen van minister-president Di Rupo dat hij dat nu ook gaat invoeren. Er was dus een probleem doordat dit wel was ingevoerd in Vlaanderen, en niet in Wallonië. Wij hebben ter zake wat voorop gelopen, maar we worden gelukkig gevolgd. In alle bescheidenheid, ook Europa vindt dat een goede maatregel voor piekmomenten.

Naar aanleiding van deze vraag heb ik nogmaals navraag gedaan naar de jongste stand van zaken. Er zijn 4611 vaststellingen gebeurd: de eerste dag 3136, de tweede 1222 en de derde 253. Op het einde bedroegen de overtredingen dus slechts 2 percent, terwijl er gemiddeld sprake was van 18 percent. Ik heb gezegd dat ik ervan uitga dat men dat voor de eerste dag billijk bekijkt.

Ik heb geen ander woord gebruikt dan billijk. Ik stel vast dat men in het federaal parlement de scheiding der machten bijna met Montesquieu aanhaalt: "De heer Peeters heeft zich hiermee niet te moeien."

Ik herhaal dat ik vraag om voor de eerste dag de overtredingen met grote billijkheid te bekijken. Dat is niet hetzelfde als wat u mij in de mond wilt leggen. Amnestie is iets anders. Billijkheid betekent dat de rechter en de parketten rekening houden met het feit dat dit voor de eerste keer in de Vlaamse geschiedenis werd ingevoerd en met het feit dat we onmiddellijk met de snelle procedure geconfronteerd werden. Heb ik een opdracht gegeven? Heb ik daar een beslissing in te nemen? Neen, maar ik blijf pleiten voor billijkheid en hoop dat die concreet wordt toegepast. Ik hoop dat ook de minister van Justitie billijkheid in deze en in tal van andere situaties als een belangrijk uitgangspunt weerhoudt.

U verwijst verder naar het verkeersveiligheidsfonds. Minister Van Brempt heeft al initiatieven genomen. De Vlaamse Regering wenst dat in de verdeelsleutel, die eerst ging naar het BIVV, dan naar de federale politie en dan naar lokale politiezones, duidelijk Vlaamse accenten worden gelegd. We hebben in die visie op het Overlegcomité van 3 mei 2006 vijf punten geformuleerd: wij zullen stappen zetten om die accenten in te vullen door de regionale dynamiek. In de politiezones gaat dat bijvoorbeeld over zorgzame, integrale en efficiënte ondersteuning van de verkeerslachtoffers, extra aandacht voor weekendongevallen en voor brommers en motorrijders.

Dat is een belangrijke eerste stap. We kunnen en zullen nog verder gaan. Mijn collega is er intensief mee bezig. Het gaat over problemen van kinderen met astma, bronchitis en dergelijke. Het is belangrijk dat wij de juiste maatregelen invoeren voor de luchtkwaliteit, dat we gedragswijzigingen kunnen realiseren, maar dat men er bij de bestraffing rekening mee houdt dat de mensen de eerste dag mogelijks niet of onvoldoende geïnformeerd waren.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik heb vastgesteld dat België niet alleen figuurlijk, maar de afgelopen week ook letterlijk, een land van 2 snelheden was. In Vlaanderen werd er onder de smogomstandigheden 90 km per uur gereden, veilig en goed voor de gezondheid, en werden snelheidsovertredingen bestraft met de smogbelasting. In Wallonië, waar gelijkaardige

weerkundige omstandigheden heersten, kon men 120 km per uur blijven rijden.

Dat zet de minister ertoe aan om te pleiten voor billijkheid. Dat is mooi, christelijk, CD&V, 'tjeef'. (*Rumoer/Gelach*)

Minister Kris Peeters: Dat laatste is er teveel aan.

De heer Jan Penris: Ik zou het woord billijkheid durven vertalen door amnestie. Scheld de boetes kwijt die door de federale politie zijn vastgesteld. Wij waren de goede leerling. Wij waren bekommerd om de volksgezondheid. Sommige mensen wisten niet en konden niet weten dat de regel ingevoerd was, omwille van de slechte signalisatie, zoals terecht onderstreept door de heer Peumans. Trouwens, ook het moment van het opheffen van de regel was niet duidelijk. Stopte die om twee, drie, vier uur in de namiddag? Daarover is heel wat om te doen geweest.

Maar goed, laat ons de mensen die een snelheidsovertreding hebben begaan in Vlaanderen, en dat is een minderheid, niet al te zeer viseren. Uw bekommernis is ook de onze. Ik denk dat we kindjes met astma niet extra mogen belasten. We moeten allemaal inspanningen doen om ons gedrag aan te passen.

En als we daarvoor 90 kilometer per uur moeten rijden, dan zullen we dat doen. Ik hoop dat ze in Wallonië hetzelfde zullen doen. Als ze dat niet willen doen, laten we dan minstens de hele verkeerswetgeving regionaliseren, of, als het van ons afhangt, België splitsen.

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, ik zou natuurlijk niet zo ver durven en willen gaan en oproepen tot burgerlijke ongehoorzaamheid, maar ik wil de vraag om billijkheid zeker ondersteunen en ik heb daar nog een andere reden voor. Uit de cijfers die ik heb opgevraagd, blijkt dat de eerste dag van de invoering van de maatregel om 90 kilometer per uur te rijden, geflitst werd bij 97 kilometer per uur. In de praktijk komt dat, rekening houdend met een technische tolerantie van de toestellen, neer op een zuivere nultolerantie. Zo ontstaat natuurlijk het fenomeen dat op korte tijd zeer veel geflitst wordt. Omdat men daarna heeft vastgesteld dat men de toevloed van processen-verbaal waarschijnlijk niet verwerkt zou krijgen, is men de tweede dag iets toleranter geweest. Toen werd beslist om te flitsen bij 117 kilometer per uur. Dat is een verschil van 20 kilometer per uur! De conclusie die uit de statistieken wordt getrokken, luidt dat de mensen de norm de tweede dag veel beter naleefden dan de eerste dag. Dat klopt niet: men heeft enkel minder streng gecontroleerd.

Voor wat de eerste dag betreft, zou men redelijkheid en billijkheid moeten invoeren. Ik kan die vraag alleen maar sterk ondersteunen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik kom nog even terug op het Verkeersveiligheidsfonds. Ik heb een paar cijfers opgezocht. Daaruit blijkt dat er in 2005 63,4 miljoen euro in dat fonds zat, in 2006 91 miljoen euro en voor dit jaar verwacht men 100 miljoen euro. Ik heb ook eens gekeken naar de verdeelsleutel: 83 procent wordt geïnd in Vlaanderen – en dat zeg ik niet, maar de VVSG.

In het jaar 2005 vloeide 56,7 procent terug naar Vlaanderen. In 2006 zakte dat aandeel zelfs naar 53 procent. De Vlaamse Regering heeft een heel goede inspanning geleverd waardoor een gedeelte van de middelen nu kan worden aangewend voor de opvang van slachtoffers. Dat is een goede ontwikkeling. Welke inspanningen zullen op korte termijn worden geleverd in het Overlegcomité tussen de federale regering en de gewesten, om de verdeelsleutel bij te sturen? Als we het mogen geloven, begaan wij veel meer overtredingen. We leveren een belangrijke bijdrage aan de toename van de boetes, maar uiteindelijk vloeien de middelen niet terug naar degenen die de meeste inspanningen leveren op het vlak van de verkeersveiligheid. Ze zijn ook in het belang van de Vlaamse gewestwegen.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik herhaal nogmaals dat we nog niet klaar zijn met de verdeelsleutel. De heer Peumans benadrukt terecht dat we verdere inspanningen moeten leveren.

Ik herhaal ook nog eens dat ik ervan uitga dat de politie niet heeft geflitst op plaatsen waar de borden niet reglementair aanwezig waren. Als dat wel zo zou zijn, zal het parket of de rechtbank zeker snel overgaan tot seponeren. Die boetes zouden immers helemaal niet terecht uitgedeeld en dus onrechtvaardig zijn.

Ik apprecieer het betoog van de heer Koninckx. De billijkheid moet zeker zegevieren voor wat de eerste dag betreft. Ik hoop dat ook op het federale niveau, de parketten en rechtbanken tot dit inzicht komen, als ze dat al niet hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Brownfieldconvenanten – 1059 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Daems, verslaggever, heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, collega's, zoals we van minister Van Mechelen gewoon zijn, stelde hij het ontwerp van decreet over de brownfieldconvenanten uitgebreid voor. Hij beklemtoonde het belang van het ontwerp in het licht van de grote druk op de steeds maar schaarser wordende open ruimte, de zogenaamde greenfields, in Vlaanderen en zei dat het faciliteren van het ontwikkelen van brownfields daarop gedeeltelijk een antwoord kan bieden.

Van belang is de definitie van een brownfield, zoals die werd opgenomen in het ontwerp van decreet. Het gaat hierbij om een "geheel van verwaarloosde of onderbenutte gronden, die zodanig zijn aangetast dat een perspectief op het hergebruik ervan enkel kan door het nemen van structurele maatregelen".

De minister gaf een belangrijke duiding bij deze definitie. Het kan dus ook gaan om verlaten terreinen waar geen sprake is van bodemverontreiniging en in beginsel komen enkel brownfieldprojecten in aanmerking waarvoor de relevantie, de stabiliteit en de slaagkansen via een uitgewerkt businessplan worden aangetoond.

In tegenstelling tot het ontwerp van decreet van de vorige Vlaamse Regering spreekt dit ontwerp niet meer van een erkenning van een brownfield, maar van een convenant, dat meer ruimte moet bieden voor flexibiliteit en maatwerk voor elk project afzonderlijk. De minister verwees eveneens naar de ingebouwde evaluatie, zodat lessen kunnen worden getrokken uit de experimentele fase, die loopt tot eind 2009.

Van belang is ook het onderscheid te maken tussen de actoren en de regisseurs van een dergelijk brownfieldconvenant. Actoren kunnen de eigenaars zijn of alle andere titularissen van zakelijke rechten op de gronden, zoals projectontwikkelaars. Regisseurs zijn de overheden die bij het project betrokken zijn in het kader van bijvoorbeeld de vergunningverlening, de ruimtelijke planning of de bodemsanering.

Maar de draaischijven voor de brownfieldontwikkeling zullen PMV en OVAM zijn, zegt de minister. PMV zal het financiële kader mee bepalen, en OVAM is bepalend voor het saneringsonderdeel. OVAM en PMV moeten hun onderlinge verhouding vastleggen in een protocol. Tot zover een beschrijving van het toepassingsgebied en de belangrijke spelers in een brownfielddossier.

Essentieel is verder wat mogelijk wordt eens dit ontwerp van decreet kracht van wet zal hebben. Welke zijn met name de faciliterende maatregelen die door een brownfieldconvenant mogelijk worden? Eerste belangrijk gegeven is dat de Vlaamse Regering via een brownfieldconvenant afwijkingen kan toestaan ten aanzien van

bepaalde wettelijke spelregels, zoals procedures of de samenstelling van een dossier. Maar als belangrijke democratische toets wordt voorzien dat dergelijke afwijkingen een decretale machtiging van dit Parlement nodig hebben, stelt de minister.

Tweede faciliteit is de creatie van een éénloketfunctie, in de schoot van het VLAO. Ten slotte worden enkele meer sectorgebonden faciliteiten gecreëerd: alle werken en handelingen binnen een brownfieldconvenant worden beschouwd als zogenaamde werken van algemeen belang, wat onder meer de mogelijkheid biedt om in het kader van vergunningsaanvragen af te wijken van de toepasselijke ruimtelijke voorschriften.

Er wordt in een vrijstellingsmogelijkheid van financiële zekerheden in het kader van de bodemsaneringswetgeving voorzien. Er is ook voorzien in een vrijstelling van registratierechten, als de federale minister van Financiën een wetswijziging doorvoert, waartoe hij zich bereid verklaarde.

Tot slot duidde de minister het financiële kader. Er is 22 miljoen euro gepland binnen het budget van PMV, die als taak heeft projecten te realiseren in het kader van de PPS. Maar ook andere financieringsbronnen moeten kunnen worden aangesproken, zoals de subsidies in het kader van het economische ondersteuningsbeleid.

De minister beklemtoonde hierbij dat het budget van PMV investeringsmiddelen zijn die altijd een zekere return on investment moeten opleveren. PMV kan dus op geen enkele manier instaan voor verliesfinanciering, besluit de minister.

Ik geef een kort overzicht van de verschillende tussenkomsten. Mevrouw Van den Eynde van het Vlaams Belang is tevreden met dit brownfielddecreet, waardoor er eindelijk een wettelijke definitie van een brownfield komt. Ze vraagt wel om werk te maken van een inventaris van alle brownfields in ons land. Tot slot stelt het Vlaams Belang de vraag hoe het financiële rendement van PMV wordt beoordeeld, per project of via een andere sleutel.

Groen! onderschrijft uiteraard de doelstelling van het ontwerp van decreet, maar ziet toch enkele grote minpunten. Ten eerste wordt het democratische gehalte van dit ontwerp van decreet aangeklaagd. Hoe ver kan men bijvoorbeeld gaan in het toestaan van afwijkingen op de wetgeving? En waarom worden bijvoorbeeld burgers en milieuverenigingen niet betrokken bij het tot stand komen van een brownfieldconvenant?

Ook worden nogal wat beleidskeuzes gedelegeerd naar de Vlaamse Regering, terwijl dit toch ook de decreetgever toekomt. Welke visie zit er achter deze brown-

fieldaanpak? Hoe komt men tot de selectie van de brownfieldprojecten?

Het lijkt veel beter dat die selectie gebeurt op basis van de ecologische en economische meerwaarde die een project realiseert, in plaats van 'wie eerst komt, eerst maalt'. Groen! rondt af door te stellen dat het niet houdbaar is dat enkel brownfieldprojecten met een return on investment weerhouden blijven, omdat veel brownfieldprojecten verlieslatend zullen zijn.

De sp.a-spiritfractie verwelkomt het ontwerp van de decreet, als antwoord op enerzijds het ecologisch passief en anderzijds de druk op de schaarse open ruimte. Maar de heer Martens vertolkt toch ook enkele bezorgdheden. Hij vraagt om voorzichtig om te springen met de afwijking ten aanzien van wettelijke procedureregels, om het draagvlak voor een brownfieldproject niet onderuit te halen. Hij wijst in dat verband ook naar het belang van de tussentijdse evaluatie in 2009, we moeten lering trekken uit de opgedane ervaringen. Sp.a-spirit ziet ook voordelen verbonden aan deze afwijkingen, vooral door de tijdswinst die gerealiseerd kan worden door procedures vlot in elkaar te laten overlopen.

De heer Martens vraagt om voldoende middelen in het Bodemsaneringsfonds van OVAM, omdat er ook brownfieldprojecten zullen zijn waarop een dermate zware vervuiling rust, dat ze niet met een return on investment gerealiseerd kunnen worden. Hij pleit ten slotte voor de invoering van criteria voor de prioritering van brownfieldprojecten, zodat niet enkel de economisch rendabele projecten worden gerealiseerd.

De heer Matthijs spreekt namens CD&V en de N-VA zijn waardering uit voor het decreetontwerp, zoals over de verruimde definitie, het unieke loket en de rol die PMV kan spelen in deze zaak. De heer Matthijs raakt verder nog een specifiek punt aan, met name de relatie tussen brownfieldontwikkeling en mogelijke staatssteun, waarop de Raad van State de regering attent maakt in haar advies. De heer Matthijs vraagt zich af of er beter geen aanmelding zou gebeuren aan de Europese Commissie, aangezien bepaalde steunmaatregelen als concurrentievervalsing beschouwd kunnen worden.

Minister Van Mechelen overloopt op zijn beurt de binnengekomen vragen en bedenkingen. Hij zegt dat de uitdaging die voor ons ligt dermate gigantisch is, dat we niet moeten vrezen dat alle economisch interessante projecten gerealiseerd zijn. Hij verwijst naar OVAM, dat spreekt van 9000 vervuilde sites, waarvan 30 procent op oude fabrieksterreinen, waarvan veel gelegen in stedelijk gebied. De PMV heeft een budget van 22 miljoen euro ter beschikking, maar dat is geen subsidiepot. Dat moet gezien worden als een financiële hefboom om dossiers vooruit te helpen, naast de financieringsmogelijkheden van bijvoorbeeld het Bodemsaneringsfonds.

Inzake mogelijke afwijkingen stelt de minister dat het hek niet van de dam is en dat voor toekomstige infrastructuurprojecten niet wordt afgeweken van de wettelijk voorziene procedurele bepalingen, zoals een MER of een voorgeschreven openbaar onderzoek. Wel zal gebruik worden gemaakt van de zogenaamde dakpanconstructie, waarbij procedures in elkaar kunnen overlopen.

Minister Van Mechelen antwoordde uitgebreid op de vraag of de wetgeving op de overheidsopdrachten al dan niet dient gerespecteerd te worden, en of er een verband bestaat met het Vlaamse PPS-decreet. Wegens het zeer juridische karakter van deze problematiek, verwijs ik naar het verslag van de commissiebesprekingen.

Het volgende aspect gaat over inspraak en draagvlak, en het mogelijke gebrek daaraan. De minister benadrukt dat zonder breed maatschappelijk draagvlak dergelijke brownfields niet ontwikkeld worden. Hij zegt dat aan dit bezwaar tegemoet is gekomen door de organisatie van minstens één informatievergadering in de regio, en het feit dat ook de RESOC's erbij betrokken worden. Ook is de tijdelijkheid van het decreet een democratische waarborg, aldus nog de minister.

Over de plaats van PMV stelt minister Van Mechelen dat PMV een marktconform orgaan is, en geen overheidsinstantie. Het is niet de bedoeling dat PMV constant aan verliesfinanciering doet, maar het is wel toegelaten dat PMV op een lange termijn met een geringe winstratio werkt. Zodra een dossier als verlieslatend geldt, stopt het project in het kader van de brownfieldontwikkeling. Daarom hoort een zwaar vervuild terrein, zoals Balmatt in Mol, niet thuis bij PMV. Dat is geen brownfield maar een blackfield, besluit de minister.

In antwoord op de heer Matthijs over de staatssteun rondt de minister de bespreking af door te verwijzen naar een juridisch onderzoek, dat heeft geleid tot een aanpassing van het ontwerp van decreet die de rechtstreekse lijn doorknipt tussen de Vlaamse Regering en de PMV wat betreft de prioritering van de projecten. Na bespreking van drie technische amendementen werd het ontwerp van decreet betreffende de brownfieldconvenanten met twaalf stemmen aangenomen.

Mevrouw de voorzitter, kan ik onmiddellijk verder gaan met een aantal korte bedenkingen?

De voorzitter: Gaat u maar verder.

De heer Rudi Daems: Ik ga niet het hele debat van de commissie overdoen. Ik wil wel kort onze houding ten aanzien van het ontwerp van decreet weergeven.

Zoals ik reeds in de commissie heb gezegd, gaat dit ontwerp van decreet voort op een bestaand decreet van

de vorige regering. We steunen de inhoudelijke doelstellingen en de principes die aan de basis liggen van dit ontwerp van decreet. Ondanks de aanpassingen ten goede over het democratische aspect, mijnheer de minister, vinden wij dat het democratisch deficit nog te veel ingebakken zit in dit ontwerp van decreet.

Verder betreuren wij de ‘relatieve vrijblijvendheid’ waarmee de PMV en de Vlaamse Regering projecten kunnen selecteren.

Tot slot vrezan we, vooral omwille van de return on investment, dat in het kader van de brownfielddaanpak de kersen op de taart met de nodige zorg zullen worden aangebracht maar dat de duizenden brownfields die sterk vervuild zijn en die u de blackfields noemt, niet zullen worden aangepakt. Dat vinden wij op termijn een onhoudbare situatie.

Positief is wel het feit dat er een tijdelijkheid is ingebouwd in dit ontwerp van decreet. Er moet een evaluatie gebeuren eind 2009. Dat is de reden waarom wij dit ontwerp van decreet het voordeel van de twijfel gunnen en ons bij de eindstemming zullen onthouden. Wij rekenen erop dat de evaluatie in 2009 ernstig en met een open geest zal gebeuren. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen heeft intussen aangetoond dat het zoeken naar een evenwicht tussen open ruimte enerzijds en de invulling van de noodzakelijke bouwgronden en bedrijventerreinen anderzijds een moeilijke opdracht is. Hierover werden in dit parlement al heel wat discussies gevoerd. De belangrijkste opdracht is echter om Vlaanderen leefbaar te houden en zo veel mogelijk de open ruimte voor onze toekomstige generaties te vrijwaren.

Vlaanderen is een zeer dichtbevolkte en welvarende regio. Net die welvarendheid heeft er in het verleden voor gezorgd dat er fabrieken werden gebouwd op soms zeer strategische plaatsen. Het is echter door de industriële revolutie en de ontwikkeling van nieuwe technologieën dat vele bedrijfsgronden werden verlaten en niet konden worden ingevuld met nieuwe bedrijfsactiviteiten omdat de bodem vervuild was. Het administratieve kluwen en de zware kosten voor sanering deden vele investeerders grijpen naar de groene open ruimte die gemakkelijker was om te ontwikkelen.

Dit ontwerp van decreet waarbij alle betrokken partners bij elkaar worden gebracht, lijkt ons dan ook een zeer nuttig initiatief. De ondersteuning vanuit de overheid waarbij drie belangrijke partners gestalte zullen geven aan

een brownfieldconvenant is een zeer geschikt samenwerkingsverband. Zo zal het Vlaams Agentschap Ondernemen de administratieve malle-molen coördineren, OVAM de sanering begeleiden en de PMV het financiële plaatje mee invullen. Ook de vrijstelling van registratierechten en van financiële zekerheidsstelling bij sanering zijn belangrijke elementen om de herontwikkeling van brownfields in Vlaanderen mogelijk te maken.

Mijnheer de minister, met dit brownfieldconvenant komt u tegemoet aan een probleem waar heel Vlaanderen mee geconfronteerd wordt. De vervuilde en verlaten bedrijventerrein zijn niet alleen economisch een doodsteek, maar het uitzicht bezoedelt ons mooie Vlaamse landschap. Elk Vlaming heeft hierbij belang.

Om al die redenen heeft onze fractie in 2005 een aanzet willen geven en een voorstel van resolutie ingediend betreffende de optimale aanwending en ontwikkeling van brownfields. We hebben het echter nooit tot een stemming laten komen omdat minister Peeters ons ervan overtuigde dat de Vlaamse Regering werk maakte van deze problematiek.

Hoewel dit brownfieldconvenant als een experiment wordt beschouwd en slechts een beperkte looptijd heeft, hoop ik toch dat mede door de positieve en ondersteunende elementen uit dit convenant de vraag naar herontwikkeling groot zal zijn zodat dit project een definitief karakter krijgt. Vlaanderen zal er wel bij varen, daar ben ik van overtuigd. Dit ontwerp van decreet krijgt dan ook de steun van de Vlaams Belangfractie. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, ik dank eerst en vooral de verslaggever voor zijn zeer volledig en duidelijk verslag.

Mijnheer de minister, CD&V staat positief tegenover dit ontwerp van decreet. De uitbreiding van de definitie van brownfields van verontreinigde sites naar verwaarloosde en onderbenutte sites waarvoor structurele maatregelen nodig zijn om ze in gebruik te nemen, is een goede zaak. Dit is belangrijk omdat hierdoor de mogelijkheden tot herontwikkeling van verlaten sites vergroot wordt. Vaak liggen deze terreinen al aan goed uitgeruste wegen. In het kader van ruimte voor ondernemen kan mijn fractie alleen maar zijn instemming betuigen met deze nieuwe, internationaal aanvaarde definitie.

Brownfieldconvenanten kunnen de herontwikkeling van dergelijke verlaten of verwaarloosde sites versnellen, doordat alle partijen – actoren en regisseurs – samen aan tafel zitten met de VLAO, de PMV en de OVAM.

De vrees bestaat echter dat de eigen Vlaamse decreetgeving een vlotte en efficiënte realisatie op het terrein kan bemoeilijken. Daarom is het mogelijk dat bij een concreet project van de regelgeving kan worden afgeweken als het parlement daarvoor zijn toestemming geeft.

Over de afwijking van een negental decreten rezen er echter vragen. Artikel 13 van het voorontwerp van decreet stelde dat de Vlaamse Regering kan afwijken bij goedkeuringen, machtigingen, vergunningen en subsidies voor werken en handelingen die worden aangevraagd tijdens de duurtijd van het toepasselijke brownfieldconvenant. Het gaat daarbij om de volgende punten: de duur van de behandeltermijn; de duur van het eventuele openbaar onderzoek; de chronologie van het procedureverloop; de omvang voor het verkrijgen van de goedkeuring, machtiging, vergunning of subsidie aan te leveren informatie.

De bedoelde afwijkingen worden vastgelegd in een besluit, dat uitvoerbaar wordt indien het binnen een termijn van zestig kalenderdagen door het Vlaams Parlement wordt bekrachtigd.

De Raad van State stelde: “In de eerste plaats verdient het aanbeveling te bepalen dat de bekrachtiging bij decreet dient te gebeuren, dat wil zeggen door de decreetgever in plaats van door het Vlaams Parlement. In de tweede plaats kan beter gewag gemaakt worden van ‘gevolg hebben’ in plaats van ‘uitvoerbaar worden’. Er wordt ter overweging gegeven de bepaling derhalve als volgt te stellen: ‘De bedoelde afwijkingen worden neergelegd in een besluit dat eerst gevolg kan hebben indien het door de decreetgever bekrachtigd is binnen zestig kalenderdagen nadat het aan het Vlaams Parlement is voorgelegd.’” Mijnheer de minister, op dat vlak hebt u het advies van de Raad van State volledig gevolgd.

Dat geldt trouwens ook voor de opmerkingen van de SERV en de Minaraad. In hun gezamenlijk advies hadden ze gevraagd de afwijkingen van de geldende procedureregels en decretale voorschriften aan heel strikte voorwaarden te koppelen. Ze leggen de nadruk op de precedentwaarde: voor brownfieldprojecten kan worden afgeweken van bepaalde decretale procedureregels. Waarom kan dat dan niet voor andere projecten zoals infrastructuurwerken?

Toch erkennen de Minaraad en de SERV dat de brownfieldprojecten administratief complexe projecten kunnen zijn, die te maken kunnen hebben met allerhande procedures en formaliteiten, zoals aanpassingen van ruimtelijke plannen, eigendomsoverdracht van risicogronden, oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek, bouwvergunningen, milieuvergunningen enzovoort.

Daarom moet volgens de adviesraden worden gezocht naar manieren om onnodige moeilijkheden en vertragingen te vermijden.

Ze leggen er ook de nadruk op dat de afwijkingsbevoegdheid gekoppeld wordt aan een uitbreiding van de evaluatiebepaling die is opgenomen in artikel 24 van het voorontwerp en ontwerp.

De aanbevelingen van de Raad van State en de adviesraden werden aangenomen in het ontwerp van decreet.

Artikel 13 bepaalt nu dat de afwijkingen worden vastgelegd in een besluit, dat eerst gevolg kan hebben indien het door de decreetgever is bekrachtigd binnen zestig kalenderdagen nadat het aan het Vlaams Parlement is voorgelegd.

In artikel 24 wordt onder meer de evaluatie van de bestaande praktische, decretale en reglementaire knelpunten voor de totstandkoming en implementatie van brownfieldconvenanten geregeld.

De minister heeft ook duidelijk geantwoord op de opmerking in het advies van de Raad van State, namelijk dat de voorgestelde kaderregeling inzake brownfieldconvenanten voor bepaalde betrokken ondernemingen zou kunnen leiden tot begunstigende maatregelen, die zouden kunnen worden beschouwd als een vorm van staatssteun en die vooraf, in toepassing van artikel 88 van het EG-verdrag, moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie. De overheid is immers, volgens de Raad van State, een essentiële partner bij het sluiten van een brownfieldconvenant. De realisatie ervan, zegt de Raad van State, wordt met overheidsmiddelen bekostigd en het valt niet zonder meer uit te sluiten dat de ontworpen maatregelen het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden.

Minister Van Mechelen merkte op dat ten gevolge van het advies van de Raad van State inzake de staatssteunregelgeving een aanpassing aan het voorontwerp werd doorgevoerd: de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om bij besluit een prioriteitenlijst voor PMV-participatie vast te leggen, werd geschrapt. Die formulering kon inderdaad minstens de indruk wekken dat de overheid actief zou ingrijpen of kunnen ingrijpen in het beleid van de Participatiemaatschappij Vlaanderen. Door de schrapping van die tekst wordt vermeden dat de PMV-tussenkomst zou kunnen beschouwd worden als een ‘gerichte steunmaatregel’. Wel kan de Vlaamse Regering bij het sluiten van de convenanten aan een aantal projecten prioriteit verlenen door een oproepsysteem in te stellen, waarbij projecten met bepaalde projectkenmerken worden aangetrokken. Daartoe werd het voorontwerp eveneens aangepast. Nu wordt duidelijk aangegeven dat de Vlaamse Regering, de overheid dus, kan beslissen en bekendmaken dat, bij het afsluiten van een convenant, aan projecten met specifieke karakteristieken voorrang zal worden verleend. Europese procedures tegen vermeende ongeoorloofde staatssteun worden hiermee voorkomen, aldus de minister.

Onze partij beschouwt dit decreet als een grote stap voorwaarts in de brownfieldontwikkeling en zal het dan ook ten volle steunen.

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het hier voorliggende ontwerp, dat de goedkeuring kreeg van de voltallige commissie, beantwoordt voor de Open Vld-fractie aan een vereiste en aan een nood die al lang leeft.

Het groeiende probleem van de brownfields in Vlaanderen bestaat al decennia. Elk jaar worden de budgetten voor ambtshalve opgelegde sanering van vervuilde grond langzaam opgetrokken. De conclusie is echter dat ze elk jaar opnieuw onvoldoende blijken om aan de vraag en de noodzaak te beantwoorden. Daar waar de sanering van kleine percelen dikwijls ontaardt in een juridisch steekspel over aansprakelijkheden, ligt dit soms anders met betrekking tot grotere, aaneengesloten terreinen, die vaak een gezamenlijk bodemvervuilingsverleden hebben. Hier zijn de mogelijkheden voor toekomstig gebruik veel groter. Hier kan een samenwerking tussen de Vlaamse Regering en de verschillende actoren, de regisseurs, PMV, OVAM en VLAO, een oplossing bieden die iedereen ten goede komt.

Collega's, de beschikbare open ruimte in Vlaanderen is schaars. Gezien de grote vraag naar ongerepte natuur, ecologisch waardevol landbouwgebied en recreatiegebied, is de ruimte die nog ter beschikking staat voor industriële ontwikkeling of voor KMO-zones eveneens schaars. De talrijke zogenaamde brownfields liggen er, als een erfenis uit een niet zo milieubewust verleden, vaak ongebruikt bij door een gebrek aan initiatief of wegens talrijke administratieve en juridische belemmeringen. Deze remmen het toekomstige nuttige gebruik ervan af.

Dit decreet biedt daarop voor het eerst in decennia een antwoord. Het geeft de mogelijkheid aan de Vlaamse overheid om via haar belangrijkste spelers op het terrein, OVAM en PMV, actief in te spelen op die behoeften, samen met de privésector.

Via het decreet is het mogelijk om als het ware à la carte voor elk van deze brownfields in de ruime zin van het woord, dus zowel verwaarloosde als vervuilde gronden, de meest gepaste oplossing te zoeken, samen met de privésector. Op die manier kan ervoor worden gezorgd dat een eventuele sanering en een herinrichting kan plaatsvinden met het oog op het nuttig gebruik ervan in de toekomst.

Het ontwerp van decreet is voor Open Vld dan ook een toonbeeld van hoe in de toekomst historische vervuiling kan worden aangepakt. De overheid levert de admini-

stratieve ondersteuning met betrekking tot het afleveren van de nodige vergunningen, evenals – indien noodzakelijk – een financiële injectie. De privésector levert eveneens financiële inspanningen en expertise met het oog op het opnieuw in gebruik nemen van de schaarse beschikbare ruimte voor het bedrijfsleven. Dit alles wordt vastgelegd in een bindende overeenkomst. Hierdoor behoudt de Vlaamse overheid een belangrijke rol en houdt ze de touwtjes in handen. Het Vlaams Parlement zal elke convenant moeten bekrachtigen binnen 60 dagen.

Dergelijk decreet kan de aanzet geven om tegen een geringere kostprijs de braakliggende of onderbenutte gronden te gebruiken voor de industrie. We zijn er dan ook van overtuigd dat dit decreet Vlaanderen en de vele brownfields enkel en alleen ten goede kan komen.

Mijnheer de minister, Open Vld zal dit decreet met veel plezier goedkeuren. (*Applaus bij VLD-Vivant*)

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, collega's, met nogal wat oud-strijders hier aanwezig in het debat over de brownfieldontwikkeling, zijn we blij dat we een streep kunnen trekken onder het juridisch-decretaal werk. We kunnen nu in actie komen. Met de goedkeuring van het decreet op de brownfieldconvenanten beschikken we over een gepast juridisch kader dat het mogelijk moet maken om snel succes en resultaten op het terrein te boeken.

We zijn voor een stukje de Rubicon overgestoken. We laten onze pleinvrees als parlement even varen en leggen ons lot in handen van de onderhandelingspartners die via convenanten die we a posteriori maar ook nadien zullen moeten goedkeuren, een stap vooruit zetten. We zijn allemaal voorstanders van het feit dat we naast greenfieldontwikkeling in Vlaanderen met betrekking tot de aanleg van bedrijventerreinen, nu ook veel aandacht moeten besteden aan het duurzaam hergebruik van verloederde en in onbruik geraakte terreinen, de zogenaamde brownfields, niet te verwarren met blackfields.

Tot op vandaag werden nogal wat potentiële ontwikkelaars afgeschrikt door het web aan regels en reglementen waaraan ze moeten voldoen om tot een succesvolle brownfieldontwikkeling te komen. Een waar kluwen waarbij procedures en regels zelfs niet op elkaar waren afgestemd. Tot op vandaag vergde het bloed, zweet en tranen en een groot financieel risico vanwege privé-ondernemers om daadwerkelijk te beginnen met een ontwikkeling. De Boelwerf in Temse is een van de uitzonderingen op de regel, waarbij het enorme terrein

van bijna 85 hectare is aangepakt en een nieuwe toekomst heeft gekregen.

Met dit kader bieden we eindelijk de nodige ruimte om op voorhand duidelijke afspraken te maken tussen alle betrokkenen, meer bepaald de private en publieke partners, gaande van eigenaars, projectontwikkelaars, intercommunales tot de Vlaamse overheid. Dit decreet biedt de mogelijkheid om met het afsluiten van de convenanten administratieve, juridische en financiële faciliteiten te geven die ervoor zorgen dat nogal wat obstakels zoals eigendomsoverdracht kunnen worden weggewerkt en zodat effectief brownfields kunnen worden ontwikkeld en hun realisatie haalbare kaart wordt.

Het is ook heel belangrijk dat het Vlaams Agentschap voor Ondernemen als een uniek loket zal functioneren. En het is belangrijk dat OVAM en PMV verplicht zijn om de handen in elkaar te slaan en samen de verantwoordelijkheid op zich te nemen om de talrijke kankers – niet in het minst de stadskankers – zo snel mogelijk weg te werken.

We kennen de opmerkingen en bezorgdheden van de interpellanten. De heer Daems twijfelt nog en heeft het over het democratische deficit. U kent mijn standpunt: de aanpak van zo'n brownfield moet volgens het principe 'samen uit, samen thuis' gebeuren, anders zal er gewoon niets gebeuren. Onze stads- en gemeentebesturen zullen daarin een heel belangrijke rol spelen: denk maar wat op basis van dit decretale kader met de site van Petroleum-Zuid in Antwerpen staat te gebeuren. Hetzelfde geldt voor Waterside in Vilvoorde, voor FASIVER in Gent en Passendale in Oostende.

Overall liggen de projecten klaar om eraan te beginnen. Ik hoop dat mevrouw Van den Eynde gelijk heeft en de vraag de mogelijkheden zal overstijgen. In dat geval zullen we dit ontwerp van decreet en ook de begroting moeten bijspijkeren. In 2009 komt er alleszins een objectieve evaluatie die met een open geest wordt uitgevoerd. Dat zal ertoe leiden dat het decretale kader wordt verfijnd en versterkt, en dat we dat budgettair zullen ondersteunen. Ik dank u alleszins voor de positieve instelling tegenover de totstandkoming van dit decreet – een werk dat vele jaren heeft gevegd. (*Applaus bij de meerderheid*)

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1059/3*).

– *De artikelen 1 tot en met 28 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn en Els Robeyns en de heren Steven Vanackere, Joris Vandenbroucke, Kris Van Dijck en Herman Schueremans betreffende een duurzaam ondersteunend en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector in Vlaanderen – 919 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, collega's, eerst was er het voorstel van resolutie van de heer Stassen betreffende de ondersteuning van het vrijwilligerswerk. In zijn voorstel van resolutie heeft hij aanbevelingen overgenomen uit het 'Eindrapport Verzekeringen en Vrijwilligerswerk' dat het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk in opdracht van de regering heeft opgesteld. Hij vraagt de minister van Cultuur om rekening te houden met de beleidsaanbevelingen. Verder vraagt hij in zijn voorstel om een modelpolis te maken voor de individuele en voor de collectieve verzekering, en dit zowel voor de burgerlijke aansprakelijkheid als voor lichamelijke ongevallen. Hij vraagt de Vlaamse Regering om overleg te plegen met de lokale besturen en de provincies over de financiering ervan.

Het voorstel van resolutie betreffende een duurzaam ondersteunend en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector in Vlaanderen ziet het ruimer. De meerderheid vraagt in haar voorstel van resolutie aan de Vlaamse Regering om samen met de cel Wetsmatiging, en in overleg met de verschillende steunpunten, een volledige doorlichting te maken van de regelgeving die inwerkt op het vrijwilligerswerk. Zo wil men de administratieve lasten voor de vrijwilligers en diegenen die hen engageren, voorkomen of verminderen. De meerderheid vraagt ook om er bij de federale overheid op aan te dringen dat de uitvoeringsbesluiten van de wet inzake de rechten van vrijwilligers zo min mogelijk administratieve verplichtingen opleggen aan organisaties die met vrijwilligers werken.

Verder vraagt de meerderheid om te onderzoeken welke flankerende maatregelen de Vlaamse Gemeenschap kan nemen naar aanleiding van de invoering van de wet betreffende de rechten van de vrijwilligers; aan het Vlaams Parlement schriftelijk verslag uit te brengen over hoe en in welke mate uitvoering zal worden gegeven aan de aanbevelingen die zijn opgenomen in het 'Eindrapport Verzekeringen en Vrijwilligerswerk', en dan met name inzake communicatie en ondersteuning. De meerderheid wil ook dat de regering aan het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vraagt om na te gaan of een vervolgstudie mogelijk is, zodat eventuele andere hiaten kunnen worden weggewerkt.

Verder wil de meerderheid dat de Vlaamse Regering onderzoekt of met het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk een overeenkomst kan worden afgesloten waarbij de opdracht wordt gegeven om informatie ter beschikking te stellen aan vrijwilligersverenigingen over deskundige rampspoedteams die verenigingen kunnen bijstaan wanneer zij te maken krijgen met ernstige incidenten die de draagkracht van een vereniging te boven gaan. Ten slotte wil de meerderheid dat de regering onderzoekt hoe de VDAB werkzoekenden kan stimuleren om vrijwilligerswerk te doen.

Tijdens de algemene bespreking heeft mevrouw Poleyn gevraagd om te zorgen voor zo weinig mogelijk lasten. De heer Callens pleit voor voorzichtigheid wanneer het gaat over vrijwilligerswerk door werkzoekenden, maar hij zal het voorstel van resolutie van de meerderheid ondersteunen. Ook mevrouw Robeyns heeft verklaard dat haar fractie het voorstel van de meerderheid zal steunen. De heer Arckens heeft ook verklaard dat het Vlaams Belang zich achter het voorstel van resolutie van de meerderheid zal scharen. De heer Stassen is ook bereid om het voorstel van de meerderheid te ondersteunen, op voorwaarde dat het verzekeringsaspect, dat de kern uitmaakt van zijn voorstel van resolutie hieraan wordt toegevoegd. Hij heeft dan ook een amendement ingediend, dat unaniem werd aangenomen met 12 stemmen.

Het voorstel van resolutie betreffende de ondersteuning van het vrijwilligerswerk is unaniem verworpen met 12 stemmen. Het geamendeerde voorstel van resolutie is unaniem aangenomen met 12 stemmen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Het Vlaams Belang kan dit positieve voorstel ten gunste van het vrijwilligerswerk enkel ondersteunen. Ook in onze ogen zijn deze mensen van cruciaal belang voor het verenigingsleven. Dat daarbij de administratieve lasten voor vrijwilligers en verenigingen minimaal moeten zijn, is de logica zelf. Het eindrapport 'Verzekeringen en vrijwilligerswerk' wijst op een grote behoefte aan informatie. Zoals gezegd

steunen wij de inhoud, al kan niet ontkend worden dat het Vlaams Belang op dit vlak al jaren vragende partij is. Een collectieve verzekering kan een voordeel zijn omdat het de kosten beperkt en voor eenduidigheid zorgt. Door het voorstel van resolutie in de commissie te amenderen met de vraag naar een onderzoek om eventueel tot een modelinhoud te kunnen komen van een individuele of collectieve verzekeringspolis, en dit dan zowel voor burgerlijke aansprakelijkheid als voor lichamelijke ongevallen, kan hierdoor hopelijk een antwoord geboden worden op de reële verzekeringsbehoefte van de organisaties. Ik hoop dat dit voorstel een aanzet kan geven tot meer werkelijke daadkracht.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik wil even toelichten waarom CD&V deze resolutie zo belangrijk vindt. Het gaat hier over een belangrijke aanvulling op de federale wet over het vrijwilligerswerk. In die wet wordt een minimale bescherming gegarandeerd. Maar toch blijkt dat een aantal zaken nog niet goed geregeld zijn en dat er een aantal onvolkomenheden zijn.

Wij willen ten eerste zo weinig mogelijk administratieve lasten. We willen aan de Vlaamse overheid vragen om eens te bekijken welke lasten zij oplegt aan vrijwilligers en aan verenigingen van vrijwilligers en hoe dat eenvoudiger zou kunnen.

Ten tweede moet de Vlaamse overheid bekijken welke beleidsaanbevelingen ze kan halen uit het onderzoeksrapport over verzekeringen en vrijwilligers. Ik benadruk dat we de communicatie belangrijk vinden. Ik wil verwijzen naar de federale wet waar de federale wetgever zichzelf verplicht heeft om de inhoud van die wet duidelijk te communiceren naar de verenigingen en de vrijwilligers. Spijtig genoeg is dat nog altijd niet goed gebeurd. Een aantal verzekeraars is nog altijd aan het wachten op een duidelijke uitleg, bijvoorbeeld over een collectieve verzekeringspolis. In de federale regering nemen verschillende ministers een ander standpunt in. Minister Verwilghen zegt andere dingen dan staatssecretaris Tuybens. Ik denk dat de Vlaamse overheid als verdediger van alle sectoren van vrije tijd, cultuur, jeugd en sport naar de federale overheid moet stappen en moet vragen om die campagne alsnog te voeren. Zoniet, moet de Vlaamse overheid zelf duidelijkheid scheppen over hoe het nu precies zit met de verzekering en eventueel een modelpolis aanbieden.

Het derde voorstel dat we belangrijk vinden, is het nagaan van de mogelijkheid om een noodnummer of noodteam te installeren voor verenigingen, voor als ze overdag of 's nachts in rampen terechtkomen en echt niet weten van welk hout pijlen maken. Dan is er een eerstelijns-ondersteuning via het Steunpunt Vrijwilligerswerk.

We vinden het in dit kader ook belangrijk dat we werkzoekenden stimuleren, zolang ze nog geen job hebben, om vrijwilligerswerk op zich te nemen. Niet om te vermijden dat ze een job zoeken, maar om ervoor te zorgen dat ze ervaring opdoen, wat ze later in hun werk en op hun cv kunnen gebruiken.

We vinden het vooral belangrijk om vrijwilligers verder te ondersteunen, zodat ze ook in de toekomst actief blijven en het cement blijven voor de warme samenleving waar we voor pleiten.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Mevrouw de voorzitter, ik wil namens mijn fractie het belang van het verenigingsleven voor een warme samenleving benadrukken. Het verenigingsleven staat of valt met het engagement van vrijwilligers. Elke dag weer zijn er honderdduizenden mensen die op vrijwillige basis de handen uit de mouwen steken voor hun vereniging en zo hun goed hart tonen aan de maatschappij.

Voor de sp.a-spiritfractie is het daarom erg belangrijk dat we deze mensen niet in de kou laten staan. Een samenleving moet het vrijwilligerswerk koesteren en het vrijwillig engagement moet worden aangemoedigd. Daarnaast vind ik het ook essentieel dat verenigingen op steun kunnen rekenen bij tegenslagen die hun draagkracht te boven gaan.

Naast deze maatregel staan er ook nog een aantal andere maatregelen in deze resolutie, die eveneens dienen om te komen tot een duurzaam en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, cultuur- en sportsector, die de sp.a-spiritfractie ten volle ondersteunt. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over het toekennen van een studiebeurs aan kinderen die thuisonderwijs volgen
– 1136 (2006-2007) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Morel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Helsen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, op 8 maart 2007 is de heer Fernand Piot overleden. De heer Piot was als Kamerlid en senator voor de CVP tevens lid van de Cultuurraad en de Vlaamse Raad van 1977 tot 1987.

Op 17 maart 2007 is de heer Valère Vautmans overleden. De heer Vautmans was als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers tevens lid van de Vlaamse Raad van 1992 tot 1995 voor de PVV/VLD.

Namens het Vlaams Parlement betuig ik mijn deelneming aan de families.

Mag ik u vragen ter nagedachtenis van de heren Fernand Piot en Valère Vautmans een minuut stilte in acht te willen nemen?

– *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen een minuut stilte in acht.*

ONTWERP VAN DECREET betreffende de Brownfieldconvenanten
– 1059 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Sabine Poleyn en Els Robeyns en de heren Steven Vanackere, Joris Vandenbroucke, Kris Van Dijck en Herman Schueremans betreffende een duurzaam ondersteunend en flankerend beleid voor het vrijwilligerswerk in de jeugd-, sport- en cultuursector in Vlaanderen

– 919 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 maart 2007 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.44 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Thieu Boutsen, Marijke Dillen, Hugo Philtjens: gezondheidsredenen;

Marc Cordeel, Luc Van den Brande: buitenslands;

Patricia Ceysens, Marnic De Meulemeester, Veerle Heeren, Michèle Hostekint, Patrick Janssens, Bart Martens, Jan Verfaillie: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Etienne Schouppe.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel

Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

---

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Hilde Crevits, Rudi Daems, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

---

